

özgür gelecek

Haftalık Pêşeroja Azad

Sayı: 49

www.ozgurgelecek.net

Fiyat: 1 TL

30 Temmuz-5 Ağustos 2015

Özgür Gelecek'ten

Saflar daha da netleşti!

20 Temmuz günü SGDF'nin Kobanê'yi yeniden inşa için düzenlediği kampanya kapsamında düzenlediği basın açıklaması sırasında DAİŞ tarafından patlatılan bomba ve ardından 31 devrimcinin ölümsüzleşmesi burjuva medyanın tarafını bir kez daha gösterdi ve saflar bir kez daha netleşti! 7 Haziran Genel Seçimleri öncesinde HDP'ye methiyeler dizen birçok burjuva basın-yayın organı Suruç Katliamı ve sonrasında devrimci ve yurtsever güçlere yönelik operasyonlarda halkın üzerindeki algı operasyonunu, gerçekleri çarpıtarak bir kez daha gerçekleştirmeye çalıştı.

Diğer taraftan devlet tarafından halkın gerçeklere ulaşması özgür basına getirilen sansürlere engellenmeye çalışıldı. DİHA, ANF gibi haber sitelerine ulaşımı engelleyen devlet, ETHA'ya katliamın ilk günü itibarıyla erişim engeli koydu. Böylece Suruç Katliamı ile devrimcileri direkt olarak hedefine koyan devlet, özgür basını da es geçmedi. Hatırlatmakta fayda var; bu saldırı ve katliamlar ne devrimcileri ne de özgür basını susturabilir!

Gündem

Faşizm kaybedecek!

Sayfa 03

Göğün Yarı

Reyhaneh, Nevin, Çilem üzerinden şiddeti tartışmak/lanetlemek

Sayfa 07

Pusulâ

Bir borç meselesi!

Sayfa 11

Sloganınız yarım kalmayacak!

Pirsûs Katliamı'nın hesabı sorulacak!

Acımız büyük, öfkemiz sonsuz...

Pirsûs'ta (Suruç) ESP ve SGDF üyesi 31 genç, 31 devrimci; TC-IŞİD işbirliğinde katledildi. "Kobanê'yi birlikte kurduk, birlikte inşa edeceğiz" diyerek çıktılar yola... Ama emperyalistlerin ve özellikle faşist TC'nin besleyip semirttiği katil ve tecavüzcü ordusu IŞİD'in devlet gözetimindeki canlı bomba saldırısında ölümsüzleştiler. Geride Kobanêli çocuklar için topladıkları oyuncaklar ve binbir heyecanla hazırladıkları sırt çantaları kaldı. Ve milyonlarca dişleri ve yumruğu sıkılı insan... Yüreği acı dolu ama yaşlı değil, öfkeli bir halk...

Katillerden, fırsatçılardan, komploculardan hesap sorulacak!

Katliamın ardından "Güvenlik Toplantısı" yapan TC, pişkince "teröre karşı operasyon" başlattığını iddia etti. IŞİD'e duyulan öfkeyi fırsata çevirmeye çalışan bu katil sürüsü, IŞİD üslerinden çok PKK gerilla alanlarını; Türkiye sınırları içerisinde beslediği IŞİD çetelerinden kat kat fazla devrimcileri, demokratları, yurtseverleri gözaltına aldı.

Ama bu saldırılar katledilenlerin yarım kalan sloganlarının tamamlanmasına, bu katliamın hesabının sorulmasına engel olamayacak! Hesap verecekler!

“Yeke yeke yeke, Kobanê Suruç yeke!”

Sarı, kırmızı ve yeşil kokulu Pirsûs (Suruç) topraklarına ilk gidişimiz değildi, Kobanê serhildanı öncesi de solumuştuk kokusunu. Çok bir şey değişmiyor; kan, gözyaşı, zulüm, direniş... Belki bu sefer daha bir içselleştirmiştik her şeyi... Daha dün bir arada olduğumuz, birlikte nefes aldığımız siperdaşlarımızı, Kekemiz Yunus'u, Çağdaş'ı ve yüreklerinin en az onlar kadar güzel olduğuna emin olduğumuz diğer dostlarımızı yitirmenin acısı daha bir yürek acısı bıraktı. Saldırı haberini aldığımız, otobüse bindiğimiz ve Pirsûs'a vardığımız anlarda duygularımız hiç değişmiyordu... **“Devlet yine devletliğini yapmıştı!”**

Pirsûs'a gidenler hatırlar, otobüs Aliğor mahallesinde bırakır, siz de oradan Pirsûs'a servis ya da taksile geçmek zorundasınız. Saldırının ardından yapılan **“halkımız kendi güvenliğini alsın”** çağrısı yurtseverleri önlemleri artırmaya itmişti. Biz de burada aramaya tabi tutulduk. Kürtçe konuşmamız, ne için geldiğimizi anlatmaya çalışmamız çok etkili değildi.

Çünkü tehlikenin her yerden gelebileceği gerçeği, bombalı saldırıda daha da bir netleşmişti. Hevaller ile “arama” temasımızdan sonra Pirsûs'a geçtik. Pirsûs'a bizi götüren taksi şoför bölgede çok sayıda IŞİD çetesinin yakalandığı ve bombalı saldıran sonra tekrar saldırı olabileceği ihtimaline karşın güvenlik önlemlerinin artırıldığını anlattı.

Faşizmin varlığıydı bu, kanıtlarımız “et parçaları...”

Pirsûs'a varmamızla ilk işimiz Amara Kültür Merkezi'ne, katliamın gerçekleştiği yere gitmek oldu... Yine Yurtsever hareketin inisiyatifinde girişte aramalar yapılıyor, şüpheli olanlar hemen aranıyor. Kültür Merkezi'nde SGDF'li dostlara dönük saldırının olduğu yerde, SGDF flamaları dikilmiş, asılmıştı. Sanki katledilenler devrimci, yurtseverler gibi oradaydılar. Dimdik... Ve günlerce orada öyle kaldılar, belki hala öyledir... Bir şehit cenazeleri uğurlanırken kitle tarafından alındı, yürüyüşte devlete bir tokat

gibi taşındı flamalar. Cenazelerin uğurlanmasının ardından aynı güzellikte bırakıldılar saldırı yerine...

Kültür Merkezi'nin camları kırık, bazı flamalar kanlı-paramparça ve saldırı sonrası etrafa dağılan, insanın içini parça parça eden et parçaları vardı. “Bakın et parçaları var burada, şurada da var” diyen yurtseverlerin telkinleriyle fark ettik... Et parçalarına bakmak ve onların fotoğraflarını çekmek çok zor olsa da, göstermemiz gerekiyordu zulmün gencecik insanlara neler ettiğini... Faşizmin varlığıydı bu, kanıtlarımız “et parçaları...” Et parçalarına bakmak, buna alışmak zorunda bırakılmış bir halkın devlete öfkesinin ne derece olduğunu varın düşünün... Ve hiç kimsede katliamın devlet tarafından, taşeronu kim olursa olsun, yapıldığına en ufak bir şüphe yoktu...

“Ne olur bu sefer ateş, sadece düştüğü yeri yakmasın!”

Bütün cenazeler Antep'e, Asri Mezarlığa götürülmüştü biz gelmeden... Antep'e cenazelerin uğurlanmasına yetişmek için yola çıktık. Ama son cenazelere yetişemedik. Cebrail'in tabutunu görebildik, arkasından “Şehid namirin” sloganlarını duyabildik sadece...

Pirsûs'a döndük tekrar. Türkiye'de bir Kültür Merkezi'nin nasıl taziye evi olabileceğini gösteriyordu Pirsûs halkı... Girişe asılmış siyah bez yası simgeliyordu, hiç tanımadıkları insanlar için yaşanan gözler samimiyeti, öfkeyi... Gece geç saatlere kadar taziye kabul ediliyordu. Halkın gözleri SGDF flamalarındaydı, sanki flamalara bakınca katledilenleri görüyorlardı... Belki onun için kimse o flamaları oradan kaldırmayı düşünmüyordu...

Katledilen 31 kişiden ikisi Pirsûs-lydu. Halk Wan'da, Dersim'de, Gazi'de

olduğu gibi bağrına basıyordu şehidini... En önde gençler, genç kadınlar vardı. Elleri Öcalan, Rifat Horoz, Viyan Soran ve patlamada şehid düşen Kasım Deprem ile Osman Çiçek'in fotoğrafları, SGDF flamaları; dillerinde ise en fazla “İntikam” sloganı... Belki de en güzel slogan “Yeke yeke yeke, Kobanê Suruç yeke!” (Birdir/aynıdır birdir birdir, Kobanê Suruç birdir!) sloganıydı...

“Burada herkesin bir derdi var!”

Mezarlıkta ağıtlar, marşlar, sloganlar iç içeydi... Çocukların öfkesi daha farklıydı. 9-10 yaşlarında elinde sigara olan çocuğa “Neden sigara içiyorsun, küçük değil misin?” diye sordüğümüzda “Burada herkesin bir derdi var” deyişi anlatıyordu her şeyi... Abisi Rojava'da gerillaydı, belki de çoğu arkadaşı aynı durumdaydı. Annesinden, babasından, akrabalarından bahsettikçe bildiğimiz gerçekler tekrar önümüze çıkıyordu...

SGDF'liler şahsında Türkiyeli devrimcilerin, Kürt ulusu ile dayanışma halinde olan, buna çabalayanların Kürdistan halkı ile bağlarını kuvvetlendirmişti bu süreç. Hiç tanımadıkları, belki de tanıyamayacakları gençlerin Kobanê için gelmeleri, üstelik saldırının hedefi olarak bedel ödemeleri halklar arasındaki duygusal bağları artırmıştı. Belki de insanlar “Yalnız değiliz!” diye düşünüyor, zulmün yaratmak istediği “sessizliğin” aslında imkânsız olduğunu hissediyordu...

Siperdaşların bizlere söylediği çok şey vardı belki ama “Bizimkiler hep aynı kararlılıkla dövüşürler” sözünün hakkını vererek, “nerede bir direniş ve mücadele varsa orada olmak gerekir” sözünün onurlu bir mirasını bıraktılar. Güzel bir halka, güzel yürekleriyle seslenme çabasında olan onurlu yoldaşlarımızı saygıyla anıyoruz...

Düşlerini ve Gülüşlerini Yaşatacağız

Cumartesi Anneleri 539. kez Galatasaray Meydanı'nda buluştu. Bu haftaki oturumda Pirsûs'ta katledilen 31 insan anıldı. Kayıp yakınları Suruç şehitlerine **“Rahat uyuyun düşleriniz yarım kalmayacak”** diye seslendi.

Suruç katliamında yaşamını yitirenlerden **Cemil Yıldız** ve **Çağdaş Aydın**'ın her hafta annelerin yanında olduğu, **Büşra Mete**'nin basın açıklamalarını okuduğu, **Ece Dinç** ve diğer tüm şehitlerin de Cumartesi Annelerini hiç yalnız bırakmadıkları hatırlatıldı.

Gözaltında kaybedilen Hayrettin Eren'in kardeşi **Faruk Eren**, Suruç katliamı ve yaşanan son operasyonlarla iktidarın halkı 90'lı yıllara götürdüğüne dikkat çekti. Eren, **“90'lı yıllarda binlerce faili meçhul cinayet oldu, katliamlar oldu, bizler bunlara karşı yıllarca mücadele ettik. Sakın ha bizi o yıllara götürmeyin”** dedi.

Gözaltında kaybedilen Rıdvan Karakoç'un kardeşi **Hasan Karakoç**, **“Bu acılar bir daha yaşanmasın, analar ağlamasın diye yıllardır buradayız. Fakat o ölüm listelerine 31 yoldaşımızın da isimlerini yazdılar. Acılarımıza acı kattılar”** şeklinde konuştu.

İsmail Bahçeci'nin kardeşi **Umut Bahçeci** ise, **“Sözün bittiği yerdeyiz. 31 kardeşimiz oyuncak götürmek için devletçe katledildi. Umutları, aşkları, gelecekleri vardı hepsini ellerinden aldılar”** dedi. Hasan Ocak'ın kardeşi **Maside Ocak** ise, geçen haftaki Cumartesi Anneleri oturumunda **Çağdaş Aydın** ve **Cemil Yıldız**'ın da bulunduğunu söyledi. Ocak, **“Onların unutulmaması için her yerde düşleri ve gülüşlerini yaşatacağız”** şeklinde konuştu.

Bu haftaki açıklamayı Cumartesi insanlarından Meryem Göktepe okudu.

Almanya Adalet Bakan-

İğri: Bundesminister der Justiz und für Verbraucherschutz.
– Herr **Heiko Maas** –
Fax: (030) 18 580 – 9525
e-mail: poststelle@bmjv.bund.de

Başsavcılık: Der Generalbundesanwalt beim GBA –Staatssanwältin **Frauke Köhler** –
Fax: (0721) 81 91 59 0
E-mail: poststelle@generalbundesanwalt.de – pressstelle@gba.bund.de

ATİK tutsakları ile dayanışmaya

HAKİM: Bundesgerichtshof –
Richterin **Gabriele Cirener** –
Fax: 0721 159-2512 E-mail: poststelle@bgh.bund.de

Tutsak yoldaşlarla yazışma adresleri:

Müslüm Elma
JVA Kempten
Reinhartser Straße 11
87437 Kempten (Allgäu)

Seyit Ali Ugur
JVA Augsburg
Karmelitengasse 12
86152 Augsburg

Musa Demir
JVA Landshut
Berggrub 55
84036 Landshut

Erhan Aktürk
JVA Nürnberg
Mannertstraße 6

90429 Nürnberg

Sinan Aydın
JVA Kaisheim
Abteistraße 10
86687 Kaisheim

Banu Büyükcavcı
JVA München
Frauenanstalt
Schwarzenbergstraße 14
81549 München

Haydar Bern
JVA München

Männeranstalt
Stadelheimer Str. 12
81549 München

Sami Solmaz
Maison d'arret de chalon
Monsieur Solmaz Sami
1 ruelle Saint-Jacques
51000 Reims

Mehmet Yesilcali
Planche Inferieure 12
1700 Fribourg /Schweiz

Riha'nın Pirsus ilçesinde, Kobane'yle dayanışma kampanyalarına dair basın açıklaması yapan Sosyalist Gençlik Dernekleri Federasyonu (SGDF) üyesi gençlere yapılan bombalı saldırıda 31 devrimci katledildi. Türkiye devrimci hareketinin tarihinde, devrimcilere yönelik bu tür katliamlar ilk kez olmuyor. Belli ki son da olmayacak! Özellikle 1980 öncesi devrimci harekete karşı gerçekleştirilen benzer katliamların varlığı bilinmektedir. 1980 sonrasında ise benzer saldırılar birkaç istisna hariç genellikle silahlı devrimci güçlere karşı doğrudan doğruya devletin kolluk güçleri eliyle yapılmıştır.

Uzunca bir süredir, ilk kez doğrudan doğruya devrimcileri hedefleyen ve sonuç alan bir saldırıyla karşı karşıyayız. Ancak kaydetmek gerekiyor ki; bu tür katliamlar, Türkiye'de devrimci mücadeleyi bitirememiştir. Bugün de Türkiye devrimci hareketi yaralarını saracak ve yoluna devam edecektir.

Katliama yönelik pek çok değerlendirme yapılabilir. Ancak ilk yapılması gereken ve kaybedilmemesi gereken değerlendirme, bu saldırının bilinçli, planlı olduğu ve doğrudan devrimcileri hedefleyen, devrimci hareketin Kürt halkıyla ve Kürt Ulusal Hareketi'nin mücadelesiyle dayanışmasına olduğudur. Bu tespit bize saldırının kim tarafından yapıldığına dair önemli bir veri sunar. Saldırı failinin İŞİD katillerinden biri olduğu açıklanmıştır. Ancak pek çok çevrenin yaptığı gibi sadece bununla yetinmek ve de buradan hareketle sorumluluğu sadece AKP ve onun "dış politikası"nda aramak yeterli değildir.

Saldırının gerçekleştiği zamanlama Türkiye siyasetinde koalisyon görüşmelerinin sürdüğü ancak Cumhurbaşkanı R. T. Erdoğan'ın tutumu nedeniyle olası bir erken seçimin de gündemde olduğu bir döneme denk gelmektedir. Saldırı öncesinde ve sonrasında yapılan kimi değerlendirmeler de R. T. Erdoğan'a doğrudan bağlı MİT örgütlenmesi aracılığıyla, halka saldırılar düzenleneceği, "terör" saldırıları gerçekleştirilerek provokasyonlar yapılacağı ve böylelikle oluşturulacak kaos ortamıyla bir erken seçime gidileceği yazılıp çizilmekteydi. Türkiye koşulları düşünüldüğünde halka yönelik böylesi karşı devrimci saldırıların planlanıp uygulanmasının zemini olduğunu kaydetmek gerekir.

Kuşkusuz ki devrimcilere yönelik bu saldırının ve gerçekleştirilen katliamın bir yanında, TC'nin DAİŞ de dahil olmak üzere onlarca "cihatçı" örgütlenmeyi, destekleyip Suriye'de "vekaleten" yürüttüğü savaşın Türkiye topraklarına taşınması ve böylelikle kendine hareket alanı arayan R. T. Erdoğan ve AKP için "yeniden seçim" kampanyasının başlatılması ihtimali vardır. En azından saldırı sonrası "havuz medyası"nın yaptığı haberler ve kullanılan dil buna işaret etmektedir. Her şey bir yana MİT Müsteşarı Hakan Fidan'a atfedilen Süleyman Şah Türbesi'nin bombalanması ya da sınırın öbür tarafından Türkiye toprakla-

FAŞİZM KAYBEDECEK!

rına atılacak birkaç füzenin yeterli olacağına dair telefon kayıtlarının ortaya çıkması çok eski bir tarihe ait değildir. Suriye'de cihatçı çetelerin, mühimmat yüklü tırlarla desteklediği, sınır geçişlerine kolaylık sağlandığı zaten bilinmektedir.

İŞİD bir kontrgerilla örgütlenmesidir!

Tüm bu bilinen gerçeklere rağmen halen saldırının sadece İŞİD tarafından gerçekleştirildiği ya da "AKP bunları destekledi, dolayısıyla sorumluluğu vardır" şeklinde bir değerlendirmede bulunmak oldukça yetersiz kalacaktır. Ancak şu kesindir: Faşist devlet Kürt halkına, devrimcilere ve yurtseverlere yönelik karşı devrimci saldırılarını gerçekleştirmek için oldukça kullanışlı bir araç bulmuş ve hatta örgütlemiştir. Dün hal-ka, devrimcilere ve yurtseverlere saldırıda kullanılan ülkücü sivil faşist çetelerin yerini bugün adına DAİŞ denilen İslamcı faşist çete örgütlenmesi almıştır. T. Kürdistanı'nda Hizbul-Kontra'nın yerine, DAİŞ-Kontra geçirilmiştir. Daha önce gerçekleştirilen saldırılarda olduğu gibi Suruç saldırısı da doğrudan devlet yönlendirmesiyle ve dolayısıyla eliyle gerçekleştirilmiştir.

Bu anlamıyla saldırı sadece TC devletinin dış politikasında kullandığı cihatçı çetelerin dönüp sahibini vurması değildir. Saldırının arkasında doğrudan doğruya TC devletinin olduğu ve bunun aynı zamanda bir iç politika malzemesi olarak ele alındığını hesap etmek gerekir. Saldırının tesadüf olmadığı, belli bir istihbarata dayandığı, bilinçli ve planlı yapılan bir operasyon olduğu açıktır. Saldırı öncesinde havuz medyasının yayınları, İslamcı faşist çete üyelerinin bazı sosyal medya paylaşımları ve saldırı sırasında devletin devrimci gençlere karşı tutumu bunun kanıtıdır.

Türkiye koşullarında İŞİD gibi örgütler kontrgerilla örgütlenmesinin ürünüdürler. İŞİD örgütlenmesinin Suriye savaşında el altından desteklenmesi, bu örgütlenmenin Türkiye'de de kullanılmadığı anlamına gelmemektedir. Bunun nedeni, emperyalizmin bir yarı sömürge ülkesi olarak Türkiye'de kontrgerilla-

nın (NATO, Pentagon, CIA, vb. ile ilişki halinde) emperyalist saldırı ve denetim sisteminin (NATO ordusu, Özel Harp, MİT, TEM vb. ile) bir parçası olması ve oluşturulan halk düşmanı devlet çekirdeğinin ve dolayısıyla TC faşizminin temel ayaklarından birisi olması gerçeğinin saklıdır.

Bu temel ayak nedeniyedir ki İŞİD gibi İslamcı faşist çete örgütlenmeleriyle TC devleti arasında var olan ilişki AKP hükümetinin ve R. T. Erdoğan'ın kişisel tercihlerinin dışında "stratejik derinliğe" sahiptir. Kuşkusuz ki bu durum R. T. Erdoğan ve hempalarının kendi "hayallerini" bu örgütlenmeyle hayata geçirmek istemeyecekleri anlamına gelmemektedir. Ancak kontrgerilla örgütlenmesinin Erdoğan'ı da aşan bir niteliği olduğu ve Erdoğan'ında bu örgütlenmeyi karşına alamayacağı ortadadır.

AKP ve onun lideri R. T. Erdoğan'ı iktidarda tutan güçlerden biri olarak kontrgerilla örgütlenmelerinin varlığı dikkate alınmalıdır. Bu durum aynı zamanda "neden İŞİD'çiler takip edilmiyor ve yakalanmıyor" sorusuna yanıt olarak okunmalıdır. ABD ile İncirlik Üssü'nün İŞİD hedefleri için kullanılması kararı ve yine 23 Temmuz'da Çankaya Köşkü'nde yapılan Güvenlik Toplantısı'nda alınan kararlarla birlikte İŞİD hedeflerinin vurulmaya başlanması, TC devletinin her zamanki "sağ gösterip sol vurma" taktiğinin ürünüdür. Nitekim aynı toplantıda devrimci ve yurtsever harekete de saldırı kararı alınmış ve uygulamaya koyulmuştur.

Faşizm "terör"le mücadele adı altında halka, devrimcilere ve yurtsever harekete saldırmaya devam etmektedir. Ülke çapında yüzlerce insan gözaltına alınmış, bir devrimci katledilmiştir. Bu politika da İŞİD kullanışlı bir enstrüman olmaya devam etmektedir. Kuşkusuz ki bu R. T. Erdoğan'ı ve hempalarını bir kontrgerilla mağduru yapmamaktadır. Aksine AKP ve Erdoğan kontrgerillayı kendi politik ihtirasları için de kullanmaktadır. Bilerek, isteyerek taammüden bir halk düşmanlığı söz konusudur.

Öte yandan Suruç saldırısını sadece İŞİD aracılığıyla kontrgerillanın yaptığını

söylemek de yeterli olmayacaktır. Bu saldırının aynı zamanda kontrgerilla içinde bir çatışmanın ürünü olabileceği de değerlendirilmelidir. Yani mesele sadece bir Erdoğan ve AKP'nin erken seçim talebiyle saldırıyı organize etmesi olarak değerlendirmek eksik olabilir.

Halk ve devrimciler faşist devletin saldırılarına karşı örgütlenmelidir!

Ancak her halükarda dikkate alınması gereken, faşist devletin bu katliamcı çeteleri halka karşı saldırılarda kullandığı gerçeğidir. Saldırının arkasında doğrudan devlet olduğu gerçeğinin bilinmesi, devrimci ve yurtseverlerin bu gerçeğe karşı tedbirler almalarını da zorunlu kılmaktadır. Kitle örgütlenmelerinden, sendikalara, kurumlardan kitle etkinliklerine kadar bütün faaliyet alanlarında, faşist devletin resmi ve gayri resmi kurumlarına karşı önlemler alınmalı, kendi güvenlik önlemlerini hayata geçirmelidirler.

Kontrgerilla örgütlenmesi ve son saldırı da ön plana çıkartılan İŞİD adlı İslamcı faşist çete, sadece Suriye ve Irak'ta emperyalizm ve bölge gericiliği tarafından kullanılmamaktadır. Bu tür örgütlenmeler emperyalizmin dünya çapındaki müdahalelerinin ve kendi arasındaki çatışmalarının da kullanışlı bir aracı konumundadırlar. Bu nedenle bu tür İslamcı faşist örgütlenmelerle mücadelenin bir yanında sadece faşizmle değil aynı zamanda emperyalizmle mücadele olmak zorundadır.

Suruç'ta yaşanan katliam Türkiye devrimci hareketi ve yurtsever güçlerin karşılaştığı ilk saldırı olmamakla birlikte; hakim sınıfların içinde bulunduğu yönetim krizi beraberinde önümüzdeki süreçte hem politik hem de askeri gelişmelerin gittikçe kızışacağı ve bu anlamıyla halka saldırıların artacağı anlamına gelmektedir. Bu koşullarda düzen içi partilerden bir "çözüm" beklemek gerçekçi değildir. Örneğin Türkiye'de demokrasi cephesinin belirleyici ve önemli bileşenlerinden olan Kürt Ulusal Hareketi ısrarla bir yandan AKP'yle "Dolmabahçe Mutabakatı"ni sürdürmek istemekte, diğer yandan ise bir diğer düzen partisi CHP'yle "demokratik ittifak" önerisinde bulunmaktadır. (20 Temmuz Adil Bayram ve yine Duran Kalkan'ın 23 Temmuz değerlendirmeleri). Bu tür değerlendirmelerin politika olarak yapıldığı söylenebilir de gerçekte, sahte "çözüm" umutlarıyla başta Kürt halkı olmak üzere halkı silahsızlandırmaya yaradığı çok açıktır.

Son gelişmeler bir kez daha göstermiştir ki; ülkemizde sadece devrim değil demokrasi de silahlı devrimin konusudur ve bundan kaçış yoktur. Katledilen 31 devrimci bize bir kez daha bize bu gerçeği, canları pahasına da olsa göstermiştir. Onlara olan borcumuzun ödenmesi ancak demokrasi ve devrim mücadelesinin yükseltilmesiyle ödenecektir.

Dünyanın yükü onların omzunda

Yaptığı iş riskli bir işti. Sürekli arabaların olduğu caddeden geçmek ve hızlı olmak zorundaydı. "Sigortan var mı?" diye sordum. Hafif gülümsedi. Ama gülümsemesinde memnuniyet değil de acı vardı. O acıyı sadece orada Ahmet'in gözlerine bakan görebilirdi. "Yok" dedi.

Bundan tam 38 yıl önceydi... İşkenceyle öldürülüp babasına parça parça verilmişti İbrahim Kaypakkaya. Babası Ali Kaypakkaya onu görme umuduyla gitmişti Diyarbakır'a, ancak oğlunun parçalanmış bedenini verdiler. "...Oradan bi hamal tuttum, o adam öylece baktı. Ondan sonra 'Ne bu' dedi. 'Öğrenciydi' dedim. 'Burada işkencede öldürdüler, Çorum'a götüreceğim' dedim. Diyarbakırlı hamal ağlamaya başladı, 'Ben almayayım o 5 lirayı, helal olsun' dedi. Ağladı, yürüdü gitti."

Yazıma Kaypakkaya yoldaşı taşıyan hamalla başlamak istedim. Bugün bir hamalla röportaj yaptım. Röportaj bittikten sonra büroya giderken yol boyunca düşündüm. Öğrencilikten ve küçük burjuva bir yaşamdan geldiğim için, ne kadar da uzakmışım hayatın yükünü taşıyanlara. Bir an için rahatsız oldum durumundan. Nasıl oluyor da en çok ezilen kesime bir devrimci olarak bu kadar uzak olabiliyorum diye. İbrahim yoldaş aslında yüzümüzü nereye çevirmemiz gerektiğini bize yıllar önce söyledi. Muzaffer Oruçoğlu şöyle anlatıyor: "...hamallara karşı çok derin bir sevgisi vardı. Parti kadroları içinde en çok hamalları seviyordu. Diyordu ki bu adam bu kadar çalışıyor ama bu çalıştığını bakışlarıyla, sözleriyle, davranışlarıyla hiç açığa vurmuyor. Bu korkunç bir şey. Bu, peygamberlik gibi bir şey."

Beyazıt'a gidenler kesinlikle yük taşıyan hamallarla karşılaşmıştır. Ben de onlardan biri ile röportaj yapmak, onların sesini gazeteden doğru sizlere duyurmak için fotoğraf makinesi ve ses kayıt cihazımı alarak Beyazıt'a gittim. Önümden geçen bir hamalı durdurdum ve röportaj yapmak istediğimi sordum.

Önce beni bir süzdü. Gözlerinde "bu da kim" ifadesi vardı. Çok terliydi ve yüzü genç olmasına rağmen yorgundu. Yorgun ama tok sesiyle taşıması gereken çok mal olduğunu

söyleyerek uzaklaştı. Bulduğum yerden adeta karınca gibi oradan oraya yük taşıyan, ter kan içerisinde kalmış bir sürü hamal vardı. Ben birkaç kişiye daha sordum ama sonuç aynıydı. Gölgecik bir yer buldum. Sıcaktan mahvolmuştum. Sonra kendi kendime kızdım ve ayağı kalktım. Bu sıcakta biraz yürüdüğüm için yorulmak lüküstü, çevremde onlarca kilo taşıyan insanlar varken.

Sonra bir köşede bekleyen genç, esmer ve yorgun bakışlı bir hamal gördüm ve yanına gittim. Aslında yüzü hiç yabancı değildi ama nereden tanıdığımı da hatırlayamadım. Röportaj sırasında nerden tanıdığımı öğrenecektim. Yanına gittim. O da beni tanımış olacak ki gülümsedi. Selamlaştık. Röportaj konusunda biraz tereddüt etti ama ikna ettim. Hemen bir çay söyledi ve sohbete başladık. Gelin isterseniz neler konuştuk bir bakalım.

Adı Ahmet olan arkadaşşıma ilk olarak günlük yaşam akışını sordum. Bir günü nasıl geçiyordu? "Saat sabah 9'dan akşam 9'a kadar günde yaklaşık 12 saat çalışıyorum. İstanbul Üniversitesi Siyasal Bilimler Fakültesi öğrencisiyim" dedi. Aynı okuldaydık ve ben nereden tanıdığımı o zaman anlamıştım. Eylemlerde ve etkinliklerde arkadaşla daha önceden karşılaşmıştık. Daha sonra konuşmasına: "Yazın devamlı çalışıyorum, okul olduğu zamanda hafta sonu ve okul çıkışı çalışıyorum. Ailemin ekonomik durumu iyi olmadığı için çalışmak zorundayım. Devlet öğrencisi olduğum ve ihtiyacım olduğu halde burs vermedi. 6 kardeşiz ve benim çalışmaktan başka çarem yok. Ailem Siverek'te yaşıyor" diye devam etti sözlerine. Sonra çayını yudumladı Ahmet. Etraftaki diğer hamallar önümüzden geçmeye devam ediyorlardı; yorgun, solgun ve terli...

Yaptığı iş riskli bir işti. Sürekli arabaların olduğu caddeden geçmek ve hızlı olmak zorundaydı. "Sigortan var mı?" diye sordum. Hafif gülümsedi. Ama gülümsemesinde memnuniyet değil de acı vardı. O acıyı sadece orada Ahmet'in gözlerine bakan görebilirdi. "Yok" dedi. Yüzündeki acı gülümseme dilinde somutlaşmış ve sessiz bir çılgılık oluvermişti. Benden başka kimse duymamıştı o "yok" ke-

limesini ama o herkese haykırıyordu. Ben sonradan gereksiz bulduğum ama sizinle de paylaşmak istediğim bir soru yönelttim. "Bir yerin ağrıtığında ya da rahatsızlandığında ne yapıyorsunuz?" dedim. Bana "acılarla yaşamaya alışmış bir halkız biz. Onlarla başa çıkmasını da hayat bize öğretti" diyerek gerekli cevabı verdi. Ben bu cevaptan sonra durdum. Bir yudum çay aldım. Ne kadar da haklıydı. Soruya ne kadar güzel bir cevap vermişti.

"Kürt kimliğinden ve insanların maalesef hamallara olan üstün bakışı yüzünden karşılaştığın zorluklardan biraz bahseder misin?" Ahmet: "Ben hırsızlık yapmıyorum, kimsenin hakkını yemiyorum bu yüzden insanların küçültücü bakışları çok umurumda değil. Alınterimle okul paramı çıkarıyorum ve aileme destek veriyorum. Utanılacak değil onur duyulacak bir durum bence bu." Peki günde ortalama 12 saat çalışan ve fiziki olarak aşırı yıpranan Ahmet kaç para alıyordu? Bu yazıyı okuyan ve Türkiye'deki işçi sınıfına dair biraz kafa yoran herkes tahminde bulunabilir belki ama ben duyduklarımın bir kez daha meselenin ciddiyeti konusuna kafa yormam gerektiğini anladım. Ahmet günde 40 ya da 50 TL alıyordu. Hatta bazı günler daha az aldığı oluyordu.

Ahmet işçi kimliğiyle eziliyordu ama bir de Kürt kimliği vardı. Buradan doğru ona soru sormamak olmazdı. Suruç'ta yaşanan katliam ve sonrasında gelişen olaylara dair yorumunu almak istedim. Hem siyasi bilimler öğrencisi, hem Kürt kimliği hem de bir hamal olarak ne düşündüğünü merak ettim. Ahmet: "Gençler sol görüşlü olduğunda, devrimci demokrat olduğunda devlet için ciddi bir tehlike oluşturuyor. Suruç'taki vahşetin temelinde de bu yatıyor. Ama bizler tüm kimliğimizle mücadeleyi büyütmeliyiz. Çünkü tek kurtuluş yolunu bizlerin örgütlü mücadelesi açacaktır" dedi. Bu konuşmasından sonra "umut" gördüm gözlerinde Ahmet'in. Ona "yarından umudun var mı?" diye sordum. Böyle bir soru yoktu aklımda. Ama "tek kurtuluş yolunu ancak biz çizeriz" dediğinde bu soruyu sorma ihtiyacı duydum. Ahmet'in umudu vardı evet. "Ama devletten değil benim umudum ezilen halklardan ve işçi sınıfından" dedi. Umutsuz yaşanmaz ki zaten. Umut bizim ve bizim bereketli ellerimiz. Öyle değil mi? Sustuk. Bardaktaki son çayı yudumladık. Sonra kucaklaşıp ayrıldık. O umudun yükü ile geride kalırken ben kafamda bir sürü soru ile büronun yolunu tutmuştum. Öğrenmiştim. Emin olduğum tek şey buydu. (Bir ÖG çalışanı)

Mevsimlik tarım işçileri için bir "öz yönetim" modeli

Her yıl geçimlerini sağlamak amacıyla yaşam alanlarını bırakıp Türkiye'nin dört bir yanına göç eden mevsimlik tarım işçilerinin yaşadığı zorluklara paralel olarak bu duruma duyarlı kurumların çözüm arayışları da sürüyor. **Doğal ve Kültürel Yaşam Girişimi ile Turgutlu Gündelik İşçi Dayanışma Derneği**, mevsimlik tarım emekçilerinin barınma, sağlık, eğitim ve güvenlik gibi birçok alandaki sıkıntılarını çözüm olarak sunduğu projeyi hayata geçirdi. Proje kapsamında mevsimlik tarım emekçileri için konut alanlarından geçici eğitim alanlarına kadar birçok olanak sunulurken, tarımsal alanda bir "öz yönetim" modeli hedefleniyor.

En son Manisa'nın Gölarmara ilçesinde çoğunluğu kadın 15 tarım işçisinin hayatını kaybettiği kaza ile bir kez daha gündeme gelen mevsimlik işçilerin sayısı yüz binleri aşıyor. Özellikle Suriye politikasından sonra Suriyelilerin de bu iş gücüne katılımı ile bu sayı katlandı. Mevsimlik tarım işçiliği hiç kuşkusuz bir ucuz iş gücü profilini ortaya koysa da ardında var olan siyasal tablo görmezden gelinemez. Nasıl ki savaştan kaçan binlerce Suriyeli aile bu iş gücüne katılıyorsa bundan yıllar önce ve halen de Kürtler de bu sürece aynı nedenle; TC'nin yağma ve talanı nedeniyle katıldı.

Üretim kaynakları ve alanları ellerinden alınan on binlerce Kürt aile, Türkiye'nin dört bir yanında mevsimlik tarım işçisi olarak çalışmak zorunda bırakılırken, kamyonet kasalarında daha ucuz maliyet için canları tehlikeye atılan işçiler, hiçbir sağlık ve sosyal güvencesi olmadan günde 40-50 TL yevmiye karşılığında uzun saatler ça-

lışmak zorunda kalıyor. Üstelik İş Kanunu, İş Güvenliği Kanunu, İş Sağlığı Kanunu, Toplu İş Sözleşmesi gibi yasaların kapsamı dışında çalıştırılan mevsimlik tarım işçileri, en temel ihtiyaç olan barınma konusunda da çok ciddi sıkıntılar yaşıyor. İşçilerin, yüzde 81'i çadırlarda yaşarken, yalnızca yüzde 9'u evde kalma imkanlarına sahip.

Doğal ve Kültürel Yaşam Girişimi Sözcüsü **Tuncay Karaçorlu**, bu çalışma sistemi il tarım işçilerinin az da olsa refahını sağlamayı hedeflediklerini belirtiyorlar.

Tarım emekçilerine devletin Kürdistan'da da yaşama ve barınma konusunda katkı sunmadığını hatta zorluklar çıkardığını vurgulayan Karaçorlu, yaşanan sıkıntılar nedeniyle tarım emekçilerinin mevsimlik olarak geleceklerini kurabilmek amacıyla çok zor koşullarda yaşama ve çalışma koşullarını göze alarak batı illerine göçe zorlandığını ifade etti

Geçici yaşam alanlarının yaratılmasının önemli olduğunu belirten Karaçorlu "*Herkesin her ailenin yaşama barınma hakkı özellikle gündelikçi tarım işçilerimizin yaşam ve çalışma alanlarında tamamen yok sayılıyor. Eğer göç ederek bir tarım alanında çalışma koşullarını seçmişse, onun ne bir yerleşme ne çalışma hakkı ne eğitim ne ulaşım hakkı hiç birisi olmuyor*" dedi.

Doğal ve Kültürel Yaşam Girişimi olarak, mevsimlik tarım emekçilerinin bu zorlu koşulları nedeniyle duyarlı örgütlenmelerle bir araya gelerek bir proje hazırladıklarını söyleyen Karaçorlu, projenin ilk örneğini Turgutlu'da hayata geçirdiklerini söyledi. İlgili belediye teknik ekipleri ve şehir plancıla-

rı ile birlikte kentin bir alanında gündelikçi tarım işçilerinin barınma koşullarının sağlanacağı bir bölge seçildiğini aktaran Karaçorlu, bu bölgede zemin etüdünden diğer şehirciliğe ilişkin incelemeler yapıldıktan sonra bölgede alt yapısı olan geçici yaşam alanları yaratılmasını hedeflediğini söyledi.

Projenin konutları, geçici eğitim alanları ve kadınlara yönelik yapılmalarıyla daha birçok alanda ihtiyaçları karşılayan bir örgütlenme tarzı olduğunu söyleyen Karaçorlu, burada bir öz yönetim modelinin de hedeflendiğinin altını çizdi. Özel mülkiyeti temel almayan, gündelikçi tarım işçilerinin bölgede her türlü ihtiyacını oradaki yerel yapıda bulunan örgütlenmelerden oluşan bir yapı denetiminde karşılandığı bir model olduğunu da belirten Karaçorlu, "*Biz bu modelin bu dönemde ülkemizin çalışma ve barınma koşullarının ve bir arada yaşama koşullarının sağlanabileceği önemli bir model olarak görüyoruz. Bugün bu proje ülkemizin gelinen noktasında çok önemli bir zemindir. Ülkemizde artık bir yerel yönetim gündemi olmasını öneriyoruz*" dedi.

Mermer ocaklarına karşı çıkan köylüler kazandı

Danıştay Bursa'nın Orhaneli ilçesine bağlı Başköy'deki mermer ocakları için mahkemenin verdiği ÇED raporu ve işletme ruhsatlarının iptalini onadı.

Bursa'nın Orhaneli İlçesi'ne bağlı Başköy sakinlerinin suyu kirlendiklerini söyledikleri üç mermer ocağı için mücadelesi olumlu sonuçlandı, ÇED raporu ve işletme ruhsatları iptal edildi.

Yerel kaynaklardan edindiğimiz bilgiye göre mahkemenin köylülerin lehine verdiği kararı Danıştay onadı. Bursa Bölge İdare Mahkemesi maden ocaklarından birinin 2 B mermer işletme ruhsatını iptal etmişti.

Aynı köyde faaliyet gösteren bir diğer maden ocağının çalışma ruhsatı da Bursa Bölge Müdürlüğü tarafından iptal edildi. Mermer firması Danıştay'a başvurdu ancak nihai kararı beklemeden diğer firma ile birlikte buradaki faaliyetlerini durdurup köyden ayrıldı.

Köyün muhtarı **Hasan Acar** mermer ocakları için yapılan çalışmalar sonrası köyün halini "*savaştan çıkmış gibi*" şeklinde özetledi. "*Mermer ocaklarının açtığı çukurlar su ile doldu. Suyun berraklığı ve temizliği görenleri şaşkına çeviriyor. Burayı gelip görenler davamızda ne kadar haklı olduğumuzu anlattılar. Bu zaferimizi 2 Ağustos pazar günü köyümüzde bu kez düzenleyeceğimiz şenlik ile kutlayacağız*" dedi.

Muhtarın verdiği bilgiye göre, maden çıkartılması için yapılan çalışmalar sırasında meşe, kızılçam, ıhlamur, kiraz ve erik ağaçları kesilip dev çukurlar açıldı.

İş kazası değil, cinayet!

Antep'in Şahinbey ilçesine bağlı Akk Kent Mahallesi'nde yapımı devam eden 12 katlı bir apartmanın 9. katında iskelenin çökmesiyle meydana gelen kazada iki işçi hayatını kaybetti.

Olayda 6 çocuk babası **Hacı Çevik** ile **Abdukadir Atıcı** hayatını kaybederken iki işçi de yaralandı. İş kazası olarak kayıtlara geçen bu "cinayet" ülkemizde sıkça yaşanan bir durum-

dur. Güvenlik önlemlerin alınmaması, daha fazla kâr elde etmek için malzemenin çalınması gibi durumlar yüzünden işçiler her gün hayatını kaybediyor.

Emek ve örgütlenme seferberliği

Elimize e-mail yoluyla ulaşan Türkiye Komünist Partisi Marksist Leninist Dersim Bölge Komutanlığı imzalı açıklamaya göre Türkiye İşçi Köylü Kurtuluş Ordusu "TİKKO'yu güçlendirmek için seferber olalım!" şiarı ile bir kampanya başlatmış durumda. "Emekçi Dersim halkı" şeklinde başlayan açıklamada sınıf mücadelesi açısından çelişkilerin yoğunlaştığı ve bu yoğunluğa paralel devrimci örgütlerin önündeki görevlerin de arttığının altı çizilerek "sistem gün geçtikçe derinleşen yöneteme kriziyle ilerlemeye çalışıyor. Gezi İsyanı'yla başlayan, Kobanê direnişiyle devam eden ve son olarak genel seçimlerde de yansımaları bulan süreçte halkın direnişi ve birleşik mücadelesi sonucunda özellikle AKP'nin güç kaybidişi, bu krizi daha da derinleştirmiştir" denilmekte.

Açıklama şu şekilde devam ediyor; "Partimiz ve önderliğinde savaşan ordumuzun tohumları ilk olarak bu topraklarda atıldı ve ilk bu topraklarda filizlendi. Bugüne kadar yüzlerce şehit verdik. 40 yılı aşkın bir süredir tüm baskılara rağmen boyun eğmeyerek mücadelemizi sürdürmeye devam ettik/ediyoruz. Mücadelemizin daha da büyümesi, halkla bütünleşmesi, halkın ordusunu daha güçlü sahiplenmesiyle olacaktır. TİKKO bu halkla doğdu ve bu halkla büyüyecektir. Bu yüzden de tüm Dersim halkını, 'TİKKO'yu güçlendirmek için seferber olalım' şiarıyla başlattığımız emek ve örgütlenme seferberliği anlamına gelen kampanyamıza destek vermeye, sahiplenmeye çağırıyoruz."

Kampanyanın somut hedeflerinin sıralandığı açıklama şu vurgularla sonlanıyor; "Yürüttüğümüz savaşın ilkelerini yaşama geçirecek gelişimini sağlamak, gelecekte partimizin ve ordumuzun ülkemiz devrim mücadelesinde oynamayı hedeflediği role kendini daha güçlü hazırlamaktır. TİKKO'yu daha canlı, gözle görülür ve savaşma kararında ısrarın adı olan halkın ordusu olarak daha güçlü bir şekilde herkese tanıtmaktır. Askeri anlamda görevlerini daha güçlü bir şekilde yerine getiren, kitlelerle daha güçlü bağlar kurmuş ve kendini ve halkı devrimin daha zorlu görevlerine hazırlayan bir örgüt olarak dostu düşmana ilan etmektir. Halkımızın beklentilerini karşılayacak bir örgüt olmak ancak halkımızın bu savaşımızın bir parçası olması ile mümkün olacaktır. Halkımıza çağırımız bu bilinçle gerillaya katılımın sağlanması ve bu çağırının ulaşılabilen her yerde bir seferberliğe dönüştürülmesidir.

Kampanyamızın somut hedeflerinden biri de süreç içerisinde TİKKO'nun maddi anlamda kendi kendine yeten bir pozisyona gelmesidir. Bunun için halkın olanakları doğrultusunda her türlü katkıyı sunması önemli bir yerde durmaktadır. Bu katkıların ölçüsü ve biçimi ne olursa olsun örgütlenmeye dönüştürülmesi önemli bir yerde durmaktadır. Bu temelde halkımızı olanakları ölçüsünde küçük veya büyük demeden ne ölçüde olursa olsun silah, cephaneye, teçhizat ve her türlü lojistik malzemesinden maddi anlamda TİKKO'NUN desteklenmesine çağırıyoruz."

Proletarya Partisi Rojava: "Rüzgar eken fırtına biçer"

H. Merkezi: Pirsus'ta SGDF'li gençlere yönelik gerçekleştirilen bombalı katliam saldırısının sorumlusunun TC devleti olduğunu bildiren **TKP/ML-TİKKO Rojava Komitesi** resmi Facebook sitesinden bir açıklama yaptı.

"Pirsus'ta yaşanan katliamın sorumlusu TC devletidir"

Faşizmin sayısız ve sınırsız katliam ve soykırımlara imza attığı söylenen açıklamada şu ifadeler yer verildi: "Varlık nedeni emekçi, devrimci kanı olan TC faşizmi insanlık ve uygarlık düşmanı yüzünü Pirsus'ta onlarca devrimci genci katlederek yüzlercesini yaralayarak bir kez daha göstermiştir.

Rojava devrimini boğmak başta Kürt halkı olmak üzere Arap-Türkmen-Asuri halklarının özgürlük istemini ve demokrasi iradesini kırmak isteyen kan emici faşist TC devleti, her tür-

Dersim'de gerillalardan eylem

H. Merkezi: Yerel kaynaklardan ve internetten edindiğimiz bilgilere göre TKP/ML TİKKO gerillaları Amutka (Yenibaş) Karakolu'na bir saldırı düzenledi.

Doğan Haber Ajansı, Milliyet ve çeşitli sosyal medya kanallarında yayınlanan haberlere göre 22 Temmuz günü saat 13.00'te TİKKO gerillaları Pirsus Katliamı'nın hesabını sormak amacıyla Dersim'in Xozat ilçesine bağlı Amutka Karakolu'na saldırı eylemi düzenledi. Eylemde B-7 roketatar silahı ile vurulan bir tank darbe aldı. Gerçekleştirilen eylemde Türk ordusunun kayıpları hakkında bilgi alınamadı.

lü provokasyon ve saldırganlıklara devam etmekten faşist DAİŞ çetelelerini besleyerek halkların başına bela etmekten asla geri adım atmamaktadır.

Faşist TC devleti sadece kendi ülke halkının azılı düşmanı değildir aynı zamanda Ortadoğu, Balkan, Kafkasya halklarının da yeminli düşmanıdır. Tarihi yüz yıla dayalı burjuva-feodal devlet bir yandan demokrasi-çözüm yalan ve aldatmacısına başvururken diğer yandan bildik zorbalık yolunda yürümekten asla geri durmamaktadır.

Politik olarak ciddi bir yöneteme krizi yaşayan faşist TC devletinin AKP hükümeti, kanla yıkanmış yüzünü gös-

termekten kurtulamıyor. Her demokrasi-barış-çözüm söyleminin ardında iğrenç bir ikiyüzlülük, sinsî bir sahtelik yatmakta, vahşî katliam provokasyon planları hazırlanmaktadır.

Kobanê'nin yeniden inşası için emek ve fedakârlıklarını ortaya koyup örgütlemek için bir araya gelen yüzlerce SGDF'li devrimci gence yönelik gerçekleştirilen onlarcasının ölümüne yüzlercesinin yaralanmasına yol açan imha ve yok edici saldırganlığın arkasında faşist TC devleti ve onun AKP hükümeti vardır."

Açıklamanın devamında, "faşizmin kendi yok edici katliam yasaları varsa demokratik halk devriminin de yenilmez halk savaşı yasaları vardır" denilerek şunlara yer verildi: "Faşizmin karşı devrimci iradesini kıracak ve ona asla unutamayacağı dersi vererek tarihin çöplüğüne atacak olan partimiz öncülüğünde emekçi halkımızın devrimci savaşı iradesi ve kararlılığı olacaktır. Hiç kuşkusuz yapılan bu saldırıların ve katliamların hesabını irademiz ve kararlılığımızla soracağız..."

Ortak açıklama ile katliam kınandı

H. Merkezi: Etkin Haber Ajansı'nın yaptığı habere göre: Suruç katliamına ilişkin açıklama yapan MLKP Rojava ve TKP/ML Rojava Komitesi, asla geri adım atmayacaklarını duyurdu. "Yeryüzünü ve gökyüzünü ateşe tutuşturmanın ve intikam almanın zamanıdır şimdi" denilen açıklama "Faşist diktatörlüğün, AKP-DAİŞ çetelerinin katliamları cezasız kalmayacak" şeklinde devam ediyor.

Açıklamada katliamın faşizmin zavallılığının, çaresizliğinin ve tükenişinin bir ifadesi olduğunun altı çizildi. SGDF'li gençlerin, Kürt halkı

ve Rojava devrimiyle Mahirlerin, İboların, Denizlerin ruhu ve eylemciliğiyle dayanışma ve sahiplenme içerisinde oldukları için hedef alındığına dikkat çeken örgütler asla geri adım atmayacaklarını duyurarak şunları ifade etti: "Tüm dünyaya ilan ederiz ki; bu alçakça katliamı gerçekleştiren faşist diktatörlükten, onun AKP iktidarından ve tecavüzcü barbarlar ordusundan hesap soracağız(...) Asla titremeyecek parmaklarımız tetiğe giderken bir saniye bile. Durmak yok yoldaşlar, yas tutmak yok, duraksamak yok, tereddüt yok."

Rüzgar eken fırtına biçecektir

Açıklamadan önce Facebook hesabından bir açıklama yapan TKP/ML TİKKO Rojava Komitesi de "Rojava devrimini boğmak başta Kürt halkı olmak üzere Arap-Türkmen-Asuri halklarının özgürlük istemini ve demokrasi iradesini kırmak isteyen kan emici faşist TC devleti her türlü provokasyon ve saldırganlıklara devam etmekten faşist DAİŞ çetelerini besleyerek halkların başına bela etmekten asla geri adım atmamaktadır. (...) Hiç kuşkusuz yapılan bu saldırıların ve katliamların hesabını irademiz ve kararlılığımızla soracağız..." demişti.

TKP/ML-TİKKO ve MLKP'den Suruç için eylem

H. Merkezi: Suruç katliamının ardından İstanbul-Gazi'deki eylemlere polis saldırdı. 20 Temmuz Karakol durağında başlayan yürüyüşte kitle yol boyunca "Katil İŞİD, Katil AKP" vb. sloganları attı. İsmetpaşa Caddesi'ne gelindiğinde ise polis kitleye

gaz bombaları ile saldırdı. Kitlenin geri çekilmesi ile birlikte polis saldırısına ara sokaklardan TKP/ML TİKKO, MLKP, YDG-H ve BÖG militanları tarafından karşılık verildi.

Öte yandan elimize e-posta yoluyla ulaşan bilgiye göre TKP/ML

TİKKO militanları ile MLKP militanları ortak bir eylem gerçekleştirdiler. Eylemi Suruç'un intikamı için yaptıklarını belirten militanlar Gazi Mahallesi'nde cihatçılara ait olduğu bilinen Sultankasrı Dügün Salonu ve Derneği uzun namlulu silahlarla tarandıktan sonra molotoflarla ateşe verdiklerini belirttiler.

Kadınlar, barış dedi!

Eminönü İskelesi önünde bir araya gelen kadınlar saldırıya karşı tepkilerini burada tencere, tava ve düdük çalarak gösterdi.

"**Reyhanlı Diyarbakır Suruç savaşa karşı kadınlar mücadeleye**" yazılı pankart taşıyan ka-

Barış İçin Kadın Girişimi'nin çağrısıyla yüzlerce kadın, Suruç katliamı sonrası Kadıköy'de buluşarak "Savaşa karşı ses çıkar" yürüyüşü yaptı. Kadıköy

dınlar, daha sonra zılgıtlar eşliğinde iskele önünden Kadıköy Meydanı'na yürüyüp, Türkçe ve Kürtçe basın açıklaması yaptı.

Açıklamada "*Roboski'de son olmadı. Suruç'ta son olsun. Erkeklerin getiremediği, hala durmadan 'ama'sız cümle kurmadığı, iç rahatlığıyla ve şartsız saf tutmadığı, savaşa dur demediği yerde biz barışı yaratalım*" denildi.

Göğün yarısı

Reyhaneh, Nevin, Çilem üzerinden Şiddeti tartışmak/ lanetlemek

Kuşkusuz tek örneklerimiz Reyhaneh, Nevin ve Çilem değil. Son süreçte yaşadıkları ve onlar üzerinden çeşitli tartışmalar yürütüldüğü için özgün örnekler olarak aldık onları.

Ortak özellikleri, yaşamlarını, bedenlerini şiddet gördükleri kişileri öldürerek savunan-koruyan kadınlar olmaları... Reyhaneh, katil İran rejimi tarafından idam edilerek katledilirken Nevin ve Çilem en ağır cezalar istenerek kadın düşmanı TC mahkemelerinde yargılanmaktalar.

Kendisine tecavüz edenleri ya da yıllardır şiddet sarmalında yaşatıp sürekli ölüm tehditleri savuranları öldüren bu kadınlar üzerinden birincisi **kadınların (ya da öldürdükleri kişilerin) kimlikleri** ikincisi **şiddetin doğruluğu/yanlışlığı** üzerinden tartışma yürütülüyor son aylarda.

Birincisi, bu kadınların ya da öldürdükleri kişilerin kimlikleri-pozisyonları ne kadınların yaşadıklarını değiştirebilmede ne de yaşadıklarının sonucunu... Örneğin tecavüzcünün ya da onu öldüren kadının istihbaratçı vs. olup olmaması o kadının tecavüz girişimine maruz kaldığı, bunun sonucunda bu kişiyi öldürdüğü ve mahkemelerde özür dilemediği için idam cezasına çarptırıldığı gerçeğini değiştirebilir mi?

Hangisi daha vahim ayırt etmek zor ama diğer yandan Nevin, Çilem ya da Emine Yıldırım'ın fiilleri üzerinden "şiddet karşılığı" tartışması yapmanın, "bekleseydiniz o adamlar sizi öldürseydi" anlamına geldiği açık değil mi? Üstelik de öldürdükleri silahların o "koca"lara ait olduğunu ve bu kadınların sistemli bir şekilde bu adamların şiddetine ve ölüm tehdidine maruz kaldıklarını bile bile (ama bilmiyormuş gibi davranarak) "şiddetin kötülüğü" üzerinden bir tartışma nasıl bir akıl tutulmasına denk düşer?

Her gün 3-5 kadının erkekler tarafından katledildiği bir ülkeden bahsetmekteyiz. Kadın cinayetleri konusunda çeteleler tuttuğumuz, sokaklara çıktığımız, kadın katillerinin "ağır tahrik ya da iyi hal" indirimleriyle en az cezalarla tekrar sokaklara salındığı bir ülkeden bahsetmekteyiz. Devletin "koruması" altındaki kadınların öldürüldüğü, ölüme varan şiddet vakalarının hesabının olmadığı bir ülkeden...

İşte böyle bir ülkede "ben her türlü şiddete, insanların öldürülmesine karşıyım" demek, şiddetin-cinayetin esas olan yönünü (erkeğin uyguladığı şiddeti ve işlediği cinayetleri) affetmek, görmezden gelmek, sıradanlaştırmak demektir.

Burçe Bahadır'ın "Ölü kadınlar memleketi" isimli çalışmasında yer verdiği, kocası tarafından öldürülen Gönül'ün ablası Havva'nın şu sözleri çok açıktır: "*Eğer ki bir erkek seni öldürürüm diyorsa, kadın ona inansın.*" Kadın "ona" inanmış ve kendisini korumayı esas almışsa, kimi suçlayabiliriz? "Kimseyi suçlamıyoruz, ama bu şekilde şiddetin kutsallaştırılmasına ve özendirilmesine de karşıyız" diyorsunuz. Ancak yanılıyorsunuz, biz şiddeti kutsallaştırmıyoruz, biz bir canlının kendini-yaşamını savunma hakkından bahsediyoruz. Ve o canlının her gün çeşitli şekiller ve çeşitli gerekçelendirmelerle sürekli öldürüldüğünü sizin gibi gözardı etmiyoruz. Her bir olayı tekil olarak alıp bir sonrakinde unutmuyoruz. Vıcık vıcık hümanizmle kurduğunuz bol "ama"lı cümlelerinizi duymuyoruz. Ölmektense, öldürerek de olsa yaşamayı seçen/seçebilen kadınları takdir ediyoruz. Çünkü, biz "Bir erkek seni öldürürüm diyorsa" ona inanıyoruz, çünkü her gün en az üç kez bu gerçeklik herkesin gözleri önünde tekrarlanıyor.

Son olarak, kadınların öz savunmasının elbette salt bu duruma indirgenemeyecek kadar geniş bir çerçeveye sahiptir. Ancak yine de, esas olarak cinsiyet bilinciyle kendi ayaklarının üzerinde durabilmesi ve erkek egemen sisteme (ve evet konu özgünlüde erkeğe) karşı örgütlü bir şekilde bu bilinçle mücadele etmesi olarak tanımlayabileceğimiz kadınların öz savunması fikri bahsini ettiğimiz durumu da kapsar.

Cinsel taciz cezaları para cezasına çevrilebilecek!

Adalet Bakanlığı tarafından hazırlanan kanun taslağıyla bir takım değişiklikler geliyor. Yasalarda yapılan her değişikliğin kadınlarla ilgili ya da kadınları ilgilendirecek kısmına baktığımızda bu düzenlemelerin/değişikliklerin hiç de hayırlı olmadığını görmeye alışkın olmalıyız.

Söz konusu olan bu taslakta, şüpheliler ile savcılık arasında "pazarlık" yapılması usulüyle, cezanın belirlenmesine ilişkin düzenlemeler yer alıyor. Kanun taslağıyla; kişiyi hürriyetinden yoksun kılma, inanç, düşünce ve kanaat hürriyetinin kullanılmasını engelleme, iş ve çalışma hürriyetinin ihlali, nefret ve ayrımcılık, Cumhurbaşkanına hakaret gibi pek çok suçun yanı sıra; **sarkıntılık, reşit olmayanla cinsel ilişki, cinsel taciz gibi cinsel saldırı suçları** da pazarlık usulünün kapsamına girecek.

Taslağa göre 5 yıla kadar hapis cezasını gerektiren suçlarda şüpheli suçunu kabul ederse cezanın 1 yıla indirilmesi, para cezasına çevrilmesi veya kamu hizmeti gibi yaptırımlar uygulanması mümkün olacak.

Pazarlık usulünün kapsamı

Pazarlık usulünün kapsamına

yaralama, eziyet, sarkıntılık, reşit olmayanla cinsel ilişki, cinsel taciz, tehdit, şantaj, kişiyi hürriyetinden yoksun kılma, inanç, düşünce ve kanaat hürriyetinin kullanılmasını engelleme, konut dokunulmazlığının ihlali, iş ve çalışma hürriyetinin ihlali, nefret ve ayrımcılık, haberleşmenin engellenmesi, hakaret, haberleşmenin gizliliğini ihlal, özel hayatın gizliliğini ihlal, kişisel verilerin kaydedilmesi, hırsızlık, mala zarar verme, dolandırıcılık, genel güvenliğin kasten tehlikeye sokulması, trafik güvenliğini tehlikeye sokma, çevrenin kirletilmesi, imar kirliliğine neden olma, bozulmuş veya değiştirilmiş gıda veya ilaçların ticareti, belgede sahtecilik, halkı kin ve düşmanlığa tahrik veya aşağılama, ulaşım araçlarının kaçırılması veya alıkonulması, müstehcenlik ve Cumhurbaşkanına hakaret gibi çok sayıda suç girecek.

Örneğin bu kanun teklifiyle cinsel dokunulmazlığa karşı suçların basit yargılama usulüyle yargılanması (yani failin ben yaptım, pişmanım dediği zaman cezanın yarıya indirilebileceği-paraya çevrilebileceği vb) ya da uzlaşma kapsamına alınması (mağdur ile failin anlaşarak ko-

vuşturmanın yapılmaması, suçun düşmesi) öneriliyor. Sarkıntılık, reşit olmayanla cinsel ilişki, cinsel taciz gibi cinsel saldırı suçları da bu düzenlemede yer alırken, örneğin bu yasa tasarısına göre 15 yaşını bitirmiş kız çocuğu 20-30 yaşında bir erkekle "cinsel ilişki" için "benim rızam var. Zorlama yok" derse uzlaşma masası kurulabilecek. Kadınlara Yönelik Şiddet ve Aile İçi Şiddetin Önlenmesi ve Bunlarla Mücadeleye İlişkin Avrupa Konseyi Sözleşmesi ya da kısaca bilinen adıyla İstanbul Sözleşmesi imzacı ülkelerin yasalarında ev içi-aile içi, evlilik bağı olsun-olmasın yakın ilişkide şiddeti-şiddet iddiasını uzlaşma kapsamı dışına çıkarılmasını şart koşuyor. Bu sözleşmeyi ilk imzalayan ülke olmakla övünen TC, mevcut yasalarını İstanbul Sözleşmesine uygun hale getirileceğine; kadınlara ayrımcılığı artıracak değişiklikleriyle cinsiyetçi yanları pekiştiriliyor. **2006 yılında cinsel dokunulmazlığa karşı suçlar uzlaşma kapsamı dışına çıkarılmıştı.** Bu kanun tasarısı, bu kazanılmış hakkı da ortadan kaldırarak yeniden cinsel dokunulmazlığa karşı işlenen suçları uzlaşma kapsamına sokuyor.

İstismar ve enseste aile boyu tahliye

Babası ve abisi tarafından fuhuşa zorlanan ve cinsel istismara maruz kalan, teyzesinin eşi, komşusu, kuzenleri tarafından defalarca tecavüze maruz kalan 14 yaşındaki Ç.K. duruşmada sadece teyzesinin eşinden şikayetçi olunca, mahkeme heyeti pedagogun çocuğun psikolojik baskı nedeniyle bu ifadeyi verdiğini söylemesine rağmen diğer tutuklu erkekleri serbest bıraktı.

Geçtiğimiz yıl yaşanan olay sonrasında Bakırköy Cumhuriyet Başsavcılığı, 5'i tutuklu toplam 8 kişi hakkında iddianame düzenleyerek dava açmıştı. İd-

dianamede baba M.K., anne F.K., abi B.K., teyze A.K., enişterleri H.D., annelerinin kuzenleri R.Ç. ve E.Ç. ile komşuları A.Ş. şüpheli olarak yer almış, 8 yıldan 52.5 yıla kadar hapis cezası istenmişti.

İddianamenin gönderildiği Bakırköy 16. Ağır Ceza Mahkemesi, geçtiğimiz hafta üçüncü duruşmayı yaptı. İfadesi pedagog eşliğinde alınan Ç.K. eniştesi H.D. ve teyzesi A.K.'dan şikayetçi oldu ancak "*Ben diğer kişiler hakkında yanlış beyanda bulunmuşum. Bu ifadeleri verdiğimi hatırlamıyorum*" dedi. Ç.K.'nın ifadesi üzerine gö-

rüşü sorulan pedagog, "*Sanıklar arasında aile bireyleri olduğundan psikolojik baskı altında kalarak ifadesini değiştirdiğini düşünüyorum. Ben kendisiyle görüştüğümde babası ve abisinden şikayetçi olmadığını, onların bir şey yapmadığını söyledi. Ancak bunları söylerken göz temasından kaçınmaktadır. Bu sebeplerle kovuşturma aşamasındaki beyanında samimi olmadığını düşünüyorum*" dedi.

Bunun üzerine mahkeme heyeti sadece enişte H.D.'nin tutukluluk halinin devamına, baba M.K. ve kuzenleri R.Ç., E.Ç. komşuları A.Ş.'nin tahliyesine karar verdi.

Acil saldırganlık ve kaybetmenin zorunluluğu

Türk devleti, 21 Temmuz'da Suruç'ta 31 devrimcinin bombalı saldırıyla katledilmesi sonrası yaşanan gergin iklimi anında fırsata çevirdi.

AKP'nin bataklık sevdası!

Türk devleti, Suruç'ta yaşanan katliamın bir numaralı siyasal sorumlusudur. Bu, kendileri de dahil bütün herkesin inandığı açık bir gerçektir. Kilis'te bir Türk askerinin ölmesi ile sonuçlanan DAİŞ'e ait olduğu söylenen kurşunun ise bizzat MİT'in diğer taraftan açtığı ateşle olması ise yüksek ihtimaldir. Zira "eğer müdahaleye karar vereceksek Suriye'den biz sekiz on roket atarız" diye plan yapan MİT müsteşarının ses kayıtları henüz arşivlerde durmaktadır. Bu gerçekler üzerine inşa edilmiş bir "terör operasyonu" başlatıldı. 24-25 Temmuz'da polis operasyonu ile 500'den fazla kişi gözaltına alındı. Eş zamanlı olarak Suriye'ye DAİŞ iddiasıyla, Irak Kürdistanı'nda ise PKK kamplarına hava operasyonları gerçekleştirildi. PKK kamplarına yapılan operasyonda HPG Komuta konseyi üyesi **Şervan Varto** şehit düştü.

Bu operasyon en ucuz, en az inandırıcı, en zayıf politik gerekçelere dayanan bir operasyon olarak tarihe geçecektir. Türk devleti, trajedinin pençesine düşmüştür. Suriye'de kendi yarattığı bataklığa girmenin gecikmiş telaşı ve sudan bir gerekçeyle tedirgin, anlam bütünlüğünden yoksun bir hava operasyonu ile müdahil olmuştur. Rojava'ya yönelik iştahlı saldırganlığına zemini bu şekilde döşemektedir. IŞİD'e karşı mücadelede ABD emperyalizmiyle bir mutabakat olduğunu, her kararı ABD ile birlikte aldıklarını bizzat TC'nin Dışişleri Bakanı Mevlüt Çavuşoğlu (25 Temmuz) açıkladı. Böylece Suriye'de ABD'den izin almaksızın hiçbir adım atamayacaklarını ilan etmiş oldular. Suriye'de bundan sonra atacakları her adımda aynı izinle mümkün olacaktır. TC'nin kendi özel hevesinin de izin belgesi ABD'dedir. Dün böyleydi, bugün böyle, yarın da böyle olacak.

TC, "terörle" mücadele bahanesini büyük bir torba oluşturarak genişletmeyi de ihmal etmedi. DAİŞ'i de içine katarak devrimci ve yurtseverlere yönelik geniş bir polisiye operasyon gerçekleştirdi. Bağcılar'da Halk Cephesi üyesi Günay Özarslan bu operasyonda infaz edildi. Yüzlerce devrimci ve yurtsever gözaltına alındı. Protesto eylemlerine polis saldırıları gerçekleşirken, Suruç katliamını kınamak için İstanbul'da yapılması düşünülen "Büyük Barış Yürüyüşü" yasaklandı. Demokratik kamuoyu üzerinde tam bir şiddet ve psikolojik baskı oluşturuldu.

Ürkek, tedirgin, saçma gerekçeler ve Allah'a havale edilen umutlar!

Bunun yanında Irak Kürdistanı'nda PKK kamplarına iki gün boyunca yoğun

hava saldırıları gerçekleştirildi. Ahmet Davutoğlu, bu hava saldırılarını "2013 Mayıs'ında Türkiye'deki silahlı unsurların Türkiye'yi terk etmesi sürecine gelinmişti. Bakın 2015'in Temmuz'unda-yız. Birakın ülkeyi terk etmeyi gittikçe silahlanarak çözüm sürecini istismar eden bir yola girdiler" şeklinde gerekçelendirdi. Herhalde fiilen ülke dışında konumlanmış güçlerin bombalanması için sunulan en komik gerekçe budur.

Türkiye Kürdistanı'nda konumlanmış gerillayı bahane ederek Irak Kürdistanı'ndaki gerillaya öncelikli operasyon yapmak ya halkın aklıyla dalga geçmek ya da aptalca politik hesapların ürünü olabilir. Türk devletinin kafası oldukça karışıktır. Bu operasyonun askeri ayağından çok, politik mesajı ön plana çıkmaktadır. Bir yandan uzun süredir devam eden ülke içindeki çatışmasızlığı gözetmek, diğer yandan ise Kürt Ulusal Hareketi'nin ve Kürt halkının ama bu kez özellikle de Türk halkının gözünü korkutmak istemektedir.

Özellikle Irak Kürdistanı'na yapılan operasyon Kürtlerle barış politikasını ve A. Davutoğlu'nun deyimiyle "stratejik ve tarihi olan" çözüm sürecinin seyirini doğrudan etkileyecek özelliklere sahiptir. Neden öncelikle Irak Kürdistanı'na yöneldikleri önemlidir. Bu "tarihi ve stratejik" olan çözüm süreci politikasıyla ve Ortadoğu'ya yönelimle ilgilidir. Türk egemenlerinin Kürtlerle yeniden bir savaşa girme noktasında bütünlüklü bir politikası ve geniş bir mutabakatı yoktur. R. T. Erdoğan ve AKP içindeki bir kliğin Kürtlerin ülkede ve bölgede elde ettikleri kazanımlara karşı askeri bir müdahale isteği beyan edilmiş bir gerçektir. Ancak Türk egemenlerinin diğer kliklerinin bu hamlenin üreteceği sonuçların belirsizliğinden kaynaklı daha temkinli ve bu seçeneğe uzak olduğu da açıktır. Ki burjuva medyada operasyona verilen tepkiye bakıldığında farklılaşma hemen anlaşılmaktadır. Bu durum zaten gerekçeleri zayıf olan operasyonun istenilen sonucu üretmesini de zorlaştırmaktadır. Kürtlerle yeni ve boyutlu bir savaş TC'nin zaten sıkış-

mış Ortadoğu politikasını açmaza sürüklemesi kaçınılmazdır. Ayrıca başlayacak bir çatışmanın hangi seyri izleyeceğini artık yönlendirmek, biçimlendirmek var olan karmaşık politik denklemde ve Ortadoğu'nun savaş ikliminde oldukça güçtür.

Irak Kürdistanı'na yönelik hava saldırılarının bir başka nedeni ise TC'nin gövde gösterisidir. A. Davutoğlu yurtdışı çevrelerine seslendiğini söyleyerek "Türkiye'nin dostluğu güçlüdür. Tahammülümüzün sınırlarını kimse zorlamamalıdır. Dost ve müttefiklerimiz bir kez daha Türkiye'nin gücünden emin olmuşlardır. Türkiye'ye hasmani düşünceleri olanlar da anlamışlardır" (25 Temmuz) mesajını verme ihtiyacı duymuştur. Bu mesajın hamaset kısmını bir kenara bırakırsak Ortadoğu'da kendileri dışında bir hesap yapılmaması gerektiğine yönelik askeri yollarla verilen bir mesaj olduğunu söyleyebiliriz. Bu açıdan ellerinin ne kadar zayıfladığı, güçten ne kadar düştüğünü, ciddiye alınır-

ması rasyonu değil bir süreç olarak adlandırmaktadır. Yani operasyonların devam edeceğini söylemektedir. Hükümet ve koalisyonun belirsiz olduğu koşullarda AKP'nin bu provokatif hamlesine Kürt ulusal hareketinin vereceği tepki sürecin gidişatını belirleyecektir. PKK'nin gerilla ile vereceği yanıtın boyutu ve bunun yaratacağı savaş iklimi, süreci belirleyen faktör olacaktır. Türk devletinin Kürtleri korkutarak ve biraz sopalayarak barış masasına yeniden ve kendi lehine olacak şekilde oturma hesapları önü alınamayan ve tek taraflı yönetilmesi zor büyük bir gerginlik çıkarabilir. PKK'nin devlete değil AKP'ye yönelerek bu savaş kışkırtıcılığını karşılaması egemen sınıflar arasındaki çatlakları daha fazla büyütecektir. Ki HPG operasyonu ilgili "bu savaş bir PKK ve Türk devleti savaşı olmaktan ziyade, Erdoğan diktatörlüğü ve Kürdistan halkı ile Türkiye demokrasi güçlerinin savaşı durumundadır" tespiti ile saldırıyı politize etmiştir. Bu yaklaşım çatışma-

nın dozunu düşük tutacak, barış eğilimini esasta bozmayacak kontrollü bir durum oluşturacaktır. Ancak genel duruma bakıldığında çatışmanın dozu ve boyutu ne olursa olsun bunun yaratacağı yeni iklimin Türk egemen sınıfları lehine olmayacağı açıktır. Keskinleşmiş bir savaşta TC'nin kaybetmesi büyük olasılıktır. Kontrollü ve barış eğilimini bozmayacak bir çatışma ortamında ise masaya yeniden oturulduğunda TC'nin elinin daha da zayıflaması kaçınılmazdır. Bu durum AKP'nin politik rolünü ve egemenlik alanını daha da daraltacak ve zayıflatacak sonuçlar üretecektir.

1999'dan bu yana inişli çıkışlı süren ve son 10 yılda sistematik yürüten barış ve uzlaşma sürecinde her askeri çatışmanın yarattığı yeni zemin nasıl Kürtlerin lehine olduysa bu defa da öyle olacaktır. Türk egemen sınıfları, sürecin genel özelliğini ve tarihin bu kesitteki akışını yanlış okumanın bedelini ağır bir fatura ile kapatmaktan kurtulamayacaktır.

Bu yanlış okuma ve küçük hesaplar devrimci demokratik kesimleri cesaretlendirmelidir. Kürt ulusal hareketine karşı askeri operasyona açık ve net bir duruş sergilenmelidir. Kürt ulusuna tam hak eşitliği, özgürce ayrılma hakkı talebiyle savaş kışkırtıcılığı ve askeri saldırılar protesto edilmeli, her türlü meşru mücadele aracı devlete ve onun kurumlarına yönelerek tarihin göstereceği gazap yakına çekilmelidir. TC kaybetmeye mahkumdur. Kaybetmesini yakınlaştırmak ise komünistlerin, devrimcilerin, demokratların ve tüm ilerici güçlerin örgütlü mücadeleyle güçlü savaşımına bağlıdır. Askeri operasyona karşı güç ve olanaklar seferber edilmeli, dayanışma ruhu kuşanılmalıdır.

ıklarının ne düzeyde aşındığını görmek de mümkündür. Ancak yine gücünü ispat için Kürtler araçsallaştırılmaktadır. Tipik Türk devlet geleneğidir bu.

Operasyonun aslında fiilen düşmüş bir hükümet kararıyla alınması ise Tayyip Erdoğan'ın ve AKP'nin ne kadar gözünü kararttığını göstermektedir. Egemen güç olmak için yapmayacakları çilinginlik yoktur. Bu var olan yönetme krizine eklenmiş bir halkadır. Koalisyon pazarlıklarından, erken seçime kadar bir dizi hesabı gözetken, riskleri yüksek bir hamledir bu. Ki Davutoğlu bütün siyasi partileri bu atılan adım üzerinden yeni bir değerlendirme yapmaya davet ederek kendince bu hamleyi yeni kurulan hükümet için yeni bir politik zemin olarak kullanmaya çalışmıştır. Ancak bu gelişmenin mevcut karmaşa ve politik iklimde istedikleri zemini sunup sunmayacağını PKK'nin atacağı adıma bağlı olduğu açıktır.

Yine yeniden yanlış hesap ve TC'nin açmazı!

Davutoğlu bu operasyonu nokta ope-

Biz ölürken, birileri hep konuşuyor...

x“Eğer bir yalanı yeterince uzun, yeterince gürültülü ve yeterince sık söylerseniz, insanlar inanır. İnsanları, bir yalana inandırmanın sırrı, yalanı sürekli tekrar etmektir. Sadece tekrar, tekrar ve tekrar söyleyin.” (A. Hitler)

Faşizmin, ırkçılığın gelmiş geçmiş en ünlü, en kanlı temsilcilerinden olan A. Hitler’in sözlerine kulak verenler elbette onun bile eline su dökemeyeceği Türk devletinin yöneticileridir.

7 Haziran parlamento seçimleri sonucunda (hiç de yabana atılmayacak bir oy oranına sahip olsa da) tek başına iktidara gelemeyen, sözde “stratejik derinlik”le ele aldığı Orta-doğu politikası dibe çöken, yeni bir ekonomik kriz dalgasının ayak seslerini kulağının dibinde duyan vs. AKP’nin, Hitler’in bu sözlerine en çok ihtiyaç duyduğu bir süreç yaşanıyor.

Burjuva siyaseti kirlidir. Kirli olması karşısındakini kendi düşüncesi ile doğruluğuyla değil ötekileştirerek ya da düşmanlaştırarak saf dışı bırakmasıdır. Yaşadığımız topraklarda Osmanlı’da oyun çok deniliyor. Yakın dönemdeki tapeler, dinlemeler, birbirlerinin kirli çamaşırlarını ifşa etmeler kirli siyasetin nadide örnekleriydi. Burjuvazinin karakterini yansıttığı kirli siyaset, toplumun zenginliği olan farklı inanç ve etnik gruplara karşı faşist niteliğe bürünür. Toplumdaki farklılıklar ayrıştırıcı, ötekileştirici, hedef gösterici bağlamda kullanılarak egemen olan ulus ve din etrafında bir kitle tabanı oluşturuyorken, diğer yandan halklar arasında nifak tohumu ekilir ve birbirine düşman edilir.

AKP’li katillerin dilinden kan damlıyor

Özellikle Suruç katliamının ardından R. T. Erdoğan, Bülent Arınç, Ahmet Davutoğlu başta üzere bilumum AKP’li yönetici, 31 devrimcinin katledilmesindeki sorumluluğunu, başrol oyunculuğunu gizleme ihtiyacıyla yalanlara sarıldılar. Bu yalanların ilk hedefinde, tek başına iktidar olmasının önündeki en büyük engel konumundaki HDP’nin yer alması kimseyi şaşırtmadı ancak alçaklığın derecesini aklıselim kimse tahmin edemezdi muhtemelen.

“Suruç’ta her gün 3 gösteri yapılıyor ve HDP’nin yöneticileri yapıyor. Acaba bu grubun içinde neden yoklardı?”, “Ölenlerin arasında ne belediye den bir yetkili var, ne de HDP il ve ilçe yöneticileri var. Bunların o topluluk içine özel olarak sokulmadığı, uzakta bırakıldıkları da ayrı bir istihbarat konusu” diyerek direkt saldırıyı HDP’ye mal etmeye çalışan Arınç’tan, (her katliamda olduğu gibi yine) yurtdışında olan cumhurbaş-

kanı R. T. Erdoğan’ın bir türlü katledilenlerin ailelerine başsağlığı dileyemeyen konuşmalarına, Ahmet Davutoğlu’nun “iyi ama biz teröre karşı ortak deklarasyon yayımlayalım dedik de, imza atmadınız da” mealindeki “nereden gelirse gelsin” ön eki olmadan bir türlü “DAEŞ terörü demeye varmayan diline kadar AKP tek koro halinde katliamı “yorumladılar”.

5. güç (havuz) medya emir ve talimatlara hazır!

Burjuva siyaset kirlidir dedik. Ama bu kir-pas sadece siyasetçilerinin dilinden dökülmüyor. Bir de son zamanların deyimiyle “havuz medya” devreye giriyor, kin ve nefret kusan söylemlerle devletin gösterdiği hedef doğrultusunda önlerine konulan yalanları “yeterince uzun, yeterince gürültülü ve yeterince sık” söyleyerek insanları inandırmaya çalışıyor. AKP’nin söyleyemediklerini, kimi zaman sadece ima yoluyla ifade etmeye çalıştıklarını bu havuz medya en ön cephede kaleminden kan damlatarak yazıyor, yayımlıyor...

Bu haliyle bile yeterli olamıyor ki, Başbakan Davutoğlu havuzdaki medyanın genel yayın yönetmenlerini çağırıp (25 Temmuz) “basına kapalı” bir şekilde toplantı yapıyor Başbakanlık Çalışma Ofisi’nde. Basın-yayın organlarının yetkilileriyle basına kapalı toplantı yapılması hiç kuşkunuz olmasın sadece bir ironi değil. Toplantıda “emre amade” hazır bulunan Hürriyet, Habertürk, Türkiye, Yeni Akit, Milliyet, Vatan, Star, Akşam, Yeni Şafak, Diriliş Postası gazetelerinin önümüzdeki süreçte silahlarının tazelendiğini, hükümetin çizdiği plana göre en ön cephede daha “fedakarca” savaşa-ğın öngörebiliriz rahatlıkla. Zira devlet, başta Kürt halkı olmak üzere muhaliflere, ezilenlere, devrimcilere savaş açmış bulunmaktadır ve bu savaşın en önemli cephelerinden biridir 5. Güç Medya. Arz ve talepte sınır olmadığını bu toplantının hemen ardından sadece gazete başlıklarına bakarak dahi görmek mümkün olacaktır.

Ve liberallerin rengi attı

Özellikle PKK ile devlet arasındaki ateşkes sürecinde olunması, Kürt hareketinin siyasal-legal alanda yaptığı doğru hamlelerle AKP’yi mevcut durum itibarıyla dizginleyebilecek güç olarak ön plana çıkması vs. vs. ve kimi zaman da “insani” nedenlerle HDP’nin ya da genel olarak Kürt hareketinin yanında yer alan “liberal demokratların” Suruç ve ardından Irak Kürdistanı’na yönelik bombalamalar sonrası ateşkesin bo-

zulması (HPG: “Yapılan bu yoğun hava bombardımanlarıyla da ateşkesin bir anlamı kalmamıştır.” 25 Temmuz) ile birlikte nevre dönmüş durumdadır. PKK’nin Suruç katliamına yönelik misilleme eylemi yaparak iki polisi evlerinde öldürmesiyle bu kesimin rengi atmış, işi, DAİŞ’le PKK’yi aynı kefeye koyan açıklama yapmaya kadar vardırımlardır. [“Suruç katliamına misillememiş! Ha PKK ha Işid. Ne farkın kaldı! Işid ekmeğine yağ sürdün.” (Koray Çalışkan), “Bu eylem ‘cinayet’tir, ‘şiddet’tir, ‘terör’dür.” (Hasan Cemal) vb. vb.]

Mesele aslında çok basit ve açık, ve aynı zamanda “balık hafızalılarımıza” ders niteliğindedir. Elbette bu ve benzerlerinden legal siyaset alanında faydalanmak, belli bir yolu beraber yürümek, bir şekilde ilişkilenecek vs. Kürt hareketinin tercihidir (ki bu konuda oldukça da başarılı bir pratiğe sahiptir) ve özellikle HDP’nin seçim sürecinde geniş kitleler nezdinde meşruiyetinin sağlanmasında önemli bir işlev de görmüştür. Ancak ne zaman ki, Kürt halkı yeniden savaş der, ne zaman ki silahlı bir eylem gerçekleştirilir, bunların korkudan ödü kopar. “Silah kötüdür”, “polislerin suçu neydi”, “bu terördür”, “IŞİD’den farkın yok” vb. vb. çığıllıklarla legal siyaset dışında kalan tüm yöntemlere saldırırlar. Aslında açık bir şekilde bu sözlerin altında “niye silaha başvuruyorsunuz ki, siz 30’ar 40’ar ölün, biz en güzel sözlerimizle onlara methiyeler dizeлим, ölümlerinizin masumiyetlerini yarıştıralım... Sonra siz yine ölün, biz kitaplar yazalım güzel sözlerle bezenmiş... Sonra yine... yine... yine... Ama elinize aman ha silahı almayın, hatta 31 evladınızı daha verin cellatların eline...” cümleleri yatmaktadır.

Meşruiyete gölge düştüğünden yakınırılar. Meşruiyet **esasta** seçilen yöntemde değil amaçta yatar oysa.

Onlar silahlarıyla, havadan yağdırdıkları bombalarıyla, besleyip silahını verdikleri DAİŞ teröristleriyle bizi katledeken, meşruiyetimize zeval gelmesin diye, sırf bu beylerimiz-hanımlarımız bizi “terörist” olarak görmesin diye beklememizi, sıramız gelince ölmemizi salık vermekteler bize. Oysa en meşru hakkımızdır sıramızı beklemeyip, “dökülen kanı, dökülecek kanla yıkamak”... Nitekim, bugün belli bir rahatlıkla Kürt hareketinin yanında yer alabiliyorlarsa, konuşup yazabiliyorlarsa bu tam da o nefretle andıkları silahlar sayesinde olmuştur. Ve onlara bir kez daha hatırlatmak gerekir ki, henüz o silahlar miadını doldurmamıştır. Ne zaman ki bu katliamcı, faşist devlet ortadan kalkar, silahların işlevi ancak o zaman değişir.

Onlar silahlarıyla, havadan yağdırdıkları bombalarıyla, besleyip silahını verdikleri DAİŞ teröristleriyle bizi katledeken, meşruiyetimize zeval gelmesin diye, sırf bu beylerimiz-hanımlarımız bizi “terörist” olarak görmesin diye beklememizi, sıramız gelince ölmemizi salık vermekteler bize. Oysa en meşru hakkımızdır sıramızı beklemeyip, “dökülen kanı, dökülecek kanla yıkamak”...

YKP(M-L)' den Suruç açıklaması

YKP(ML)'nin yaptığı açıklamayı haber değeri taşıdığı için kısaltarak yayımlıyoruz: YKP (M-L) olarak Kobanê'nin yeniden inşası amacı ile Kobanê yakınlarında bulunan Suruç şehrinde, Kürt ulusunun mücadelesi ile dayanışma için toplanan Türkiyeli devrimcilerle yönelik katliamcı, barbar saldırıyı nefretle kınıyoruz(...)

Saldırı, emperyalistlerin bölgedeki planlarının ve halkların yıllarca süren kıyımlarının bir parçası olarak gerçekleşmiştir. Bölgedeki halkların kana

boğulmasıyla sonuçlanan, emperyalistlerin bölgedeki çıkarlarına hizmet etmek için destekledikleri IŞİD tarzındaki örgütler, emperyalist planların bir sonucudur. Katliamın diğer ortağı ise, Kürt devrimcilerin bağımsızlık için verdikleri mücadeleyi her yolla ortadan kaldırmak için IŞİD'i destekleyen Türkiye devletidir.

Saldırının savaş alanının dışında Türkiye topraklarında gerçekleştirilmesi, Kürt ulusuna yönelik direkt saldırıların dışında, Kürt ulusunun yanında duran herkesi hedeflediğini de

açıkça göstermektedir. Yerli veya enternasyonal alanda ifade edilen halkların dayanışma ruhu korkutulmaya çalışılmaktadır.

Halkların dayanışması bırakın korkutulmayı, tam tersine daha da güçlenmektedir. Halkların dayanışması, halkların kurtarıcıya ihtiyaç duymadan, kendi topraklarının efendisi olmak amacıyla verecekleri mücadelenin yol göstericisidir.

Suruç katliamı ile ilgili açıklama

H. Merkezi: Elimize e-mail yoluyla ulaşan TKP/ML-YDK imzalı açıklama "ACIMIZ BÜYÜK, HESABINI SORACAĞIZ!" başlığını taşıyor. Açıklama SGDF'nin Rojava'nın yeniden inşası için başlattığı kampanyaya değinerek başlıyor ve şöyle devam ediyor; "Saldırının faili IŞİD olsa da, bu katliamın esas sorumlusu faşist Türk devleti ve onların ağababaları emperyalistlerdir."

"IŞİD'in Suruç'ta gerçekleştirdiği saldırının bu kadar kolay yapılmasında Türk devletinin sorumluluğu örtbas edilemez. Ba-

şından beri Suriye'de Esad rejimini devirerek kendilerine yakın bir iktidarın kurulmasında iştah kabartan Türk devleti, IŞİD'i desteklemiş ve beslemiştir. Eğitim donatı altında yüzlerce IŞİD militanı Türkiye'de eğitilerek Suriye'de Kürtlere karşı savaştırılmıştır. Yüzlerce tırla IŞİD'e silah taşınmasında Türk devletinin sorumluluğu ortadadır" şeklinde devam eden açıklama "Rojava'nın özeklik ilanını bir türlü hazmedemeyen Türk devleti, Suruç katliamıyla intikam alıyor. Devletin başı Erdoğan, yaptığı bir açıklamada "Suriye'nin kuzeyinde devlet kurulmasına asla müsaade etmeyeceğiz. Bedeli ne olursa olsun, bu konudaki mücadelemizi sürdüreceğiz" diyerek bugünleri işaret ediyordu. İşte Suruç katliamı Türk devletinin bu 'mücadele'sinin en kanlı biçimi olarak karşımıza çıkmış bulunuyor" şeklinde sona eriyor.

Dünya Suruç için ayakta!

Suruç'ta yaşanan katliam, dünya tarihine ve insanlık yüreğine hem derin bir acı hem de kelimelerle tarif edilemeyecek öfke ve kin bırakmıştır. Katliamda hayatını kaybedenlerin hemen hepsinin genç olması, Kobanê'deki çocuklara oyuncak götürmek ve orada kütüphane kurmak için gidiyor olmaları tüm dünyada geniş yankı uyandırmış ve öfke her yerde sokaklara taşmıştır.

Nürnberg: Suruç katliamının duyulması üzerine harekete geçen Nürnberg Demokratik Güçbirliği Platformu büyük bir miting düzenlendi. Konuşmaların ardından miting sona erdi.

Göttingen: Suruç'taki katliam, Almanya'nın Aşağı Saksonya eyaletine bağlı Göttingen şehrinde bir anma ile kınandı. Şehit düşenler için mum yakılan eylemde ATİK, YXK, YDG, Antifa gibi devrimci, demokrat birçok kurum ve parti yerini aldı.

Köln: 20 Temmuz saat 17.00'de Köln tren istasyonu meydanında bir araya gelen yaklaşık bin kişi katliamı protesto etti. Partizan, ATİK, Alinteri, AGİF, Mala-Kurda, MLPD, Kaldıraç, ADHK ve Alman anti-faşistlerin katıldığı eylemde, yapılan konuşmalarda, IŞİD'in nasıl bir örgüt olduğu vurgulandıktan sonra, katliamda Türk devletinin sorumluluğuna vurgu yapıldı.

Yapılan konuşmaların ardından kit-

le tren istasyonundan Ebertpalz'a kadar yürüdü. Burada da yapılan konuşmalarda, duyarlılığımızın devam edeceği vurgusu yapıldı. Yapılan açıklamaların ardından kitle dağıldı.

Yunanistan: Sytagma Meydanı'nda saat 18.00'de başlayan eyleme Türkiyeli ve Kürdistanlı göçmenlerin yanı sıra Yunanlı devrimci ve komünistler de destek verdi. Türkiye Gerçeği-SGD, KKE/ML(YKP/ML), KOE, DİP adına Yunanistan'da bulunan Sungur Savran ve MLKP açıklama ve konuşmalar gerçekleştirdi. Eyleme SYRİZA milletvekilleri de katılarak destek verdi. Yapılan konuşmalardan sonra Türkiye büyükelçiliğine yürüyüş gerçekleştirildi. Yürüyüş boyunca katliamı lanetleyen, Türk devletinin payı ve rolünü ifade eden sloganlar atıldı. Eylem elçilik önünde yapılan açıklamayla sonlandırıldı.

Londra: 21 Temmuz günü Demokratik Güç Birliği-Britanya tarafından çağrısı yapılan yürüyüş Manor House istasyonu önünden başladı. Manor House'da yapılan bilgilendirme ve basın açıklamasından sonra kitle Turnpike Lane tren istasyonuna yürüdü.

Yürüyüş boyunca katliamı kınayan sloganlar atıldı. Partizan ve birçok demokratik kurumun katıldığı eylem, basın açıklaması ve sloganların ardından son buldu.

25 Temmuz günü Londra merkezinde yapılan eylemlerle Suruç katliamı protesto edildi. Aşbakanlık önünde başlayan eylemi Demokratik Güç Birliği Gençliği örgütledi. Ayrıca Türkiyeli ve Kürdistanlı kurum temsilcilerinin yanı sıra İşçi Parti Edmonton milletvekili Kate Osamor ve 5 ay boyunca Rojava'da YPG saflarında savaşan İngiliz vatandaşı Macer Gifford da katılarak bir konuşma yaptılar.

İsviçre (Basel): Suruç katliamı, İsviçre'nin birçok şehrinde olduğu gibi Basel'de de protesto edildi. Birçok devrimci ve demokrat kurumun katıldığı eylemde ATİK adına da konuşma yapıldı. Konuşmada: "Acımız ve öfkemiz büyük. Katiller halka hesap verecek" denilerek, "Avrupa'da ve her yerde SGDF ve ESP ile dayanışmak, sokağa çıkarak tepki ortaya koymak önemli ve gereklidir. Suruç'ta yeni bir yaşamın inşası için yola koyulanların katledilmesi karşısında öfkemiz büyük acımız derindir. Acılarımızı direnişi büyüterek 'azaltacak' yeni bir yaşamı inşa ederek yaralarımızı saracağız. Faşist katliamda yaşamını yitirenlerin özelemlerini gerçekleştirebileceğimiz tek yol budur" denildi.

Kıbrıs (Lefkoşa): Suruç katliamı Lefkoşa'da yürüyüş ile protesto edildi. Yürüyüşte "Suruç Katliamını Lanetliyoruz! Katillerini ve Destekçilerini Biliyoruz! -Kıbrıs DEM Genç imzalı "İnsanlar ölüyor, insanlık ölüyor, Suruç'ta katliam var, sessiz kalma" pankartları açıldı. Kitle "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Faşizme Karşı Omuz Omuz" sloganları ile TC Konsoloslukuna doğru yürüyüşe geçti. Elçilik önünde, katledilenlerin isimleri okunarak, "Burada" diye haykırıldı.

Eylem saygı duruşu ile başladı. Burada yapılan konuşmada: "Dün Reyhanlı, Roboski, Maraş ve Sivas'ta benzer katliamları yapanlar, bugün de Suruç'ta yeni katliamlara imza atıyorlar. Biz bu katliamın failini biliyoruz! (...) Bizler Kıbrıs'ta yaşayan ilerici,

BİR BORÇ MESELESİ!

Duydunuz mu? Devrimcileri katlettiler. Otuz bir yüreği, otuz bir canı, Urfa'nın Suruç ilçesinde bir basın açıklaması yaparken paramparça ettiler. Devrimcilere yönelik saldırılar, katliamlar ilk değil, son da olmayacak biliyoruz! Daha önceden de birer, onar, otuzar katledildik! Ama ilk defa bu kadar pervasız, bu kadar göz göre katlettiler.

"Tanırsız iyi çocuklar"dir, "öfkeli insan topluluğu"dur diyerek yol verdiler, iz verdiler, gösterdiler ve hadi git yap, yap dediler! Üstelik de bunu büyük bir pişkinlikle yaptılar! Faşizmin fitratında, katliamlar, işkenceler, gözaltılar ve tutuklamalar her daim vardı. Ama ilk defa bunlar kadar pişkinine, bunlar kadar yalancısına, bunlar kadar halen mağdurları oynayanlarına rastlıyoruz! Dostluğun da düşmanlığın da bu kadar ayağa düşürüldüğüne tanık oluyoruz!

Her ölümdede olduğu gibi bu ölümler de bizi sarstı, halka bağlılığımızı ve devrimciliğimizi yeniden sorgulattı! Artık sadece birer birer değil ikişer, onar, otuzar katlediliyoruz! Ve ardından birer insan müsveddeleri olanlar, kendisine siyasal İslamcısından Kemalist diyene kadar, niye daha çok ölmediğimizi, niye orada milletvekillerinin olmadığını, niye orada şu olduğunu, bu olduğunu açıklıyorlar! Gazetelerinde kustumuk kusuyorlar, ağızlarından salyalar akıtıyorlar! Kudurmuş birer köpek gibi halka, devrimcilere ve yurtseverlere saldırıyorlar!

Devrimciler tıpkı daha önceden Kobanê direnişinde Kürt halkıyla yana, omuz omuza olup savaştıkları ve zaferi kazandıklarında olduğu gibi; o gün de Kobanê'nin yeniden inşasında yer almak ve çalışmak için oraya gittiklerini beyan ettiler! Bunu gizlemeden, açıktan yaptılar. Devrimciler sadece ve sadece çalışma arkadaşlarını, yardım aldıkları insanları gizlerler, amaçlarını, hedeflerini, yapacaklarını gizlemezler. Katledildiklerinde de bunu yapıyorlardı! Çünkü utanılacak bir şeyleri yoktur! Saklayacak dünyalıkları, sıfırlayacak paraları yoktur. Öbür dünya diye diye, bu dünyada her türlü pisliliği yapanlardan değildirler. Onlara gelecek günler

için "gökten ayet inmemiştir." Onlar bugün kendileri var etmek için çalışmaktadırlar!

Onlar da tıpkı daha önce düşenlerimizde olduğu gibi, en kıymetlilerimizdendi! En değerlilerimizi elimizden aldılar. Onlar her şeyden önce devrimciydiler. Onları oraya götüren, Kürt halkının acısıyla hemhal olmalarını sağlayan devrimci düşünceleridir. Tam da bu nedenle onların hatıraları üzerinden, "kütüphane ve çocuk parkı kurma", "oyuncak", "insani yardım" edebiyatı yapılmamalıdır. Otuz bir kişi devrimci oldukları, Kobanê ve Kürt halkıyla enternasyonal dayanışmada bulunma amacıyla oldukları için hedef seçildiler.

Hedeflenen devrimci dayanışma ruhudur!

Hedeflenen yeni bir dünya umududur!

Hedeflenen devrim ve sosyalizm düşüdür!

İşte tam da bu nedenle katliamın arkasından yazılanlar, çizilenler eksik kalmaktadır. Örneğin bizler "o çocuklara" değil, o devrimcilere borçluyuz! Onların çocuk ya da genç olarak tanımlanıp, şirinleştirilmesi boşuna bir çabadır! Onlar genç oldukları için değil, devrimci oldukları için katledildiler. Bu topraklarda devlet dersinde öğrendiğimiz ve her gün bir kez daha tecrübe ettiğimiz tarihsel gerçekler bunu göstermeye devam etmektedir.

Türkiye'de devrimci olmak bedel ister. Böyle "sakat düşünceleri" olanların bu topraklarda karşılığı bellidir. Katledilme, işkence, tutuklama... Devletin sahiplerinin her daim refleksi bu olmuştur. O nedenle faili başka yerde değil tam da halk ayaklanmalarının göbeğinde yer alanları, başka halkların dertleriyle hemhal olanları, yoksulluğu, yolsuzluğu bilcümle insanın başına bela ettiği sorunları dert edinenleri katletmeye kodlanmış Devlet-i Âli'de aramak gerekir.

Fail, meçhul değildir!

Biz katilin kim olduğunu çok iyi biliyoruz...

Katiller bellidir! Şimdi bir borç me-

selemiz vardır! Borcumuz borçtur ve faiziyle iade edilmesi gerekir! Devrimciler borçlarına sadıktırlar. Hiç kimsenin kuşkusu olmasın!

Daha Ne Kadar Duracaksın Ey Zahit!

Biz durdukça durduğumuz yerde devrimci pratiği sınırladığımızda katledilmeye devam edeceğiz! Kuşkusuz ki devrim için yapılan her şey değerlidir. Kıymetlidir... Ama vahşetin, faşizmin saldırganlığı karşısında yetmemektedir. Yetmeyecektir de! Çünkü düşman ne kadar vahşi ve katliamcı olursa olsun sadece karşımızda değil, düşman aynı zamanda kendi içimizde! Özel mülkiyet dünyasının bize yüklediği her şey ayaklarımızda pranga olmaya devam etmektedir! Bizi kendimizle esir etmektedir! Sonra da uygun zaman ve yeri kolayıyla katletmektedir! Pusular içimize kurulmuştur!

Daha ne kadar duracaksın ey zahit! Artık yeni türküler söyleme zamanı gelmedi mi hala? Özel mülkiyet din(ler)ine ne kadar hizmet edeceksin! Görmüyor, duymuyor, işitmiyor musun? Öbür dünya diye diye kandırıyor, bu dünya da cehennemi yaşatıyorlar! Yetmiyor, bedenlerimizi parçalara ayırıyorlar!

Devrimciliğin sana sunacağı maddi pek bir şey yok! Bir hırka, bir lokma ey zahit! Bir de gidenlerin geride bıraktık-

ları, omuz başlarından gözlerimize mimledikleri gülen bakışları var! Bir de dost sarılışları!

Devrimciliğin sana vereceği çok fazla bir şey yok zahit! Bir de dağ başlarında ya da şehrin bir kenar mahalle semtinde düşmanla çatışma, zindanlarında ölüm!

Sana bu dünyada bunlar vaat ediyor sana ey zahit bunu bil!

Gidenler... Otuzlar... İşte şimdi bize en büyük kötülüğü yaptılar. Yaşamak ağrısını astılar boynumuza ve öylece gittiler.

İşte o nedenle üzgün değiliz! Öfkeliyiz!

Bir kez daha bu öfkeyi örgütlemek ve insanın bilinçli eylemine yol vermekle karşı karşıyayız. Bir kez daha sözün bittiği, eylemin geçer akçe olduğu zamanlardayız. Bir kez daha hesap sormanın kendini hiç bu kadar dayatmadığı anlardayız.

Evet, ezcümle bu kan içici vampirlerden, riyakarlardan, din tüccarlarından, İslamcısından, ülkücü Kemalist faşistine kadar hesap sormalıyız. Ancak hesabı sadece sokaklarda ödetmek yetmez. Hesap dağlardır. Umut dağları! Dağlara dayanmayan bir hesap sorma pratiği nihai başarıya ulaşamaz! Borç ödenmez! Yüreğimizdeki yangını söndüremez! Bize bırakılan borcu ancak böyle öderiz!

Kavgada Ölümsüzleşenler

1 Ağustos Şehitleri

1 Ağustos 1986'da Halk Ordusu gerillaları **Doğan Memeçil** komutasında gerillaya yeni katılanları aldıktan sonra mola verdikleri Topuzlu köyünde TC güçlerinin pususu ile karşılaşırlar. TC güçlerinin teslim olun çağrısına direniş ile karşılık veririler. Giderek şiddetlenen çatışmalarda önce komutan Doğan Memeçil ardından **Ali Demir, Cumhur İçöz İmam**

Utan, Yusuf Yıldırım, Yusuf Tosun, Süleyman Kaya, İsmail Kaya ve Cahit Oğuz Dersim'in kızıl karanfilleri olarak toprağa düşerler.

Tuncer Mengücek

4 Ağustos 1985'te İstanbul'da çalıştığı bir inşaatın düşerek hayatını kaybeden Tuncer Mengücek proletarya Partisi saflarında birçok mıntika ve semtte faaliyet yürüttü.

Erzincan-Kılıçkaya Şehitleri

31 Temmuz 1994'te özel bir görev için gittikleri Erzincan ili Kılıçkaya köyü yakınlarında düşmanın saldırı-

sına uğrayan gerilla grubunun içinde yer alan Siyasi Komiser ve Komutan **Fethi Özdemir (Selim)** ve TİKKO savaşçısı **Özlem Sürgeç (İsyan)** şehit düştüler.

Muharrem Horoz

1967 Sivas-Divriği doğumlu olan Muharrem Horoz, 1999'da Trakya Üniversitesi Makine Mühendisliği bölümünde okurken tanıştığı Proletarya Partisinin düşüncelerini örgütlenerek yaşama geçirdi ve TMLGB içinde faaliyet yürüterek gençlik örgütünün güçlenmesinde önemli bir rol oynadı. 1999 Ağustos'unda düşmana esir

düştü ve 2000 Ölüm Orucu ve SAG sürecinde ölüm orucunun 236. gününde şehit düştü. Muharrem Horoz, TKP/ML MK yedek üyesiydi.

Mehtap Kara

Karadeniz'den Munzurlara bir direnişin simgesi olan Mehtap Kara yıllar boyu Karadeniz'de vermiş olduğu gerilla mücadelesini Dersim dağlarına taşıdı. Düşman güçlerinin Hozat Kinzir ormanlarında gerçekleştirdiği operasyonda PKK ve TİKKO gerillaları ablukaya alındı. 1 Ağustos günü yaşanan çatışmada Mehtap Kara ölümsüzlüğünü yoldaşlarına devretti.

Dersim'de köylülerin yüreği Suruç'ta!

Dersim: Partizan Dersim'de köy çalışmalarına başladı. İlk gelen ekiple beraber alınan toplantıda bir plan çıkarıldı. Önümüzdeki süreçte neler yapacağımız, köylere ayıracağımız zamanı ve hangi gün, nereye gideceğimizi tartıştık.

Toplantıda gittiğimiz köylerde Suruç Katliamını yapan eli kanlı DAİŞ ve onun en büyük destekçisi olan AKP'yi teşhir etmeyi gündemimize aldık. Ve yaşanan bu saldırılar karşısında daha fazla dayanışma ve mücadeleyi büyütmek gerektiğine vurgu yaptık. Aynı zamanda katliamdan sonra gündeme gelen festivalin iptali meselesini tartıştık.

Köylüler katliamdan sonra çok üzgün olduklarını söyleyerek "Ölen hep bizim çocuklarımız", "Katliamdan beri uyuyamıyorum" gibi cümlelerle acılarını dile getirdi.

Bizler ise çalışmalarımızı devam ettirmemiz gerektiğini tartıştık. Köy halkına giderken bu gündemler üzerinden gitmeye karar verdik. Ve bu

planlar doğrultusunda ekibimiz ilk gün Geyiksuyu ve civar köylerinde çalışma yapmak için yola çıktı.

Çağdaş Aydın'ın cenazesine çağrı yaptık!

Ekibimiz köy halkının kapılarını çalmaya başladı.

Genel olarak köy halkıyla yapılan sohbetlerimizde Suruç Katliamının üzerinde çok durduklarını gördük. Katliama olan tepkilerini dinledik. Ve aynı zamanda katliamdan sonra Festival'in iptali edilmesi konusu genel olarak köylülerin gündemindeydi. Bu katliamdan sonra daha fazla sokaklarda ve dayanışma içerisinde olmamız gerektiğini tartıştık.

Gittiğimiz evlerde Ovacık'tan kalkacak olan Suruç şehidi Çağdaş Aydın'ın cenaze törenine katılma çağrısı yaptık.

Köy Çalışmaları Devam Ediyor Sabah, günü programlamak için aldığımız toplantı sonrasında Pertek Merkez ve ardından Hozat'ın köylerinde çalışmalarımızı sürdürdük.

Pertek Merkez'de esnaf ziyareti ve gazete-dergi dağıtımı yapıldı. Esnaf tarafından büyük ilgi ve merakla karşılandık. Sonrasında Pertek'in giriş ve çıkışlarına "SURUÇ Unutulmayacak" ve "SURUÇ'un hesabı AKP-DAİŞ'ten

sorulacak" yazılı Partizan ve Yeni Demokrat Gençlik imzalı ozalittler yapıştırıldı.

Devamında Hozat'ın bir kısım köylerinde süren çalışmalarımızda genel itibarıyla Suruç katliamı ve Festival çalışmalarımız üzerine konuşuldu.

Çalışmalarımızı Suruç şehitlerine adadık

Festival çalışmalarımız sırasında Suruç'ta yaşamını yitiren 32 siperdaşımızın ideallerini gerçekleştirmek adına mücadelemizin süreceğini anlattık. Aynı zamanda Suruç şehidi Çağdaş Aydın'ın anısına 8 Ağustos saat 13.00'de Ovacık Merkez'de yapacağımız yürüyüşün ve mezarı başında yapacağımız anmanın çağrısını yaptık.

Girdiğimiz köylerde festivale dair endişe ve eleştirileri olan köylülerle sohbetimiz sırasında genel konuşmalar festivalin içeriğinin değiştirilmesi yönü oldu.

Çalışmalarımızı yürüttüğümüz yer-

lerde köylüler düşüncelerini paylaşarak festivalin mücadelenin bir halkası olması gerektiğinden bahsedildi.

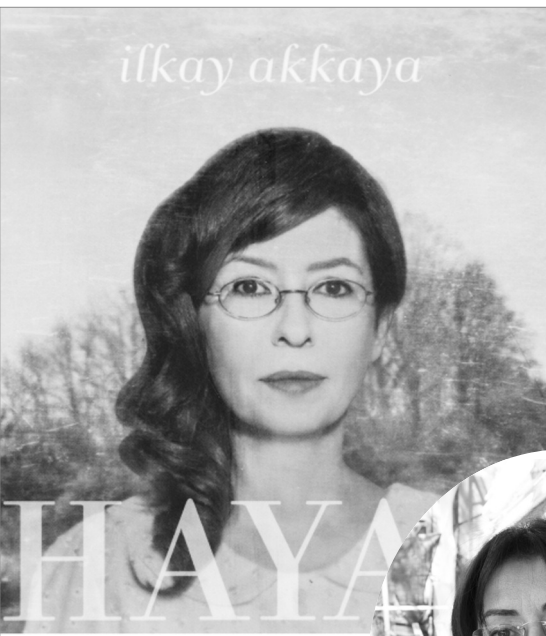
Çalışmalarımız sırasında girmiş olduğumuz bir Ermeni köyünde Suruç katliamının devlet eliyle işlendiği, halkın birlikteliği ve örgütlülüğünü kırmak için yapıldığına değindik. Suruç katliamını yapan zihniyetin Ermeni soykırımını yapan zihniyetten farkının olmadığını konuştuk.

Bu konuyu tartıştığımız kitleler "Eskiden burada 7 tane kilise vardı, artık bir tane bile yok. İşte bu zihniyete karşı verdiğiniz mücadelede hep yanınızdayız" dediler.

Ev ziyaretlerimiz ardından şehidimiz Sevda Yıldız'ın mezarı başında kısa bir anma gerçekleştirildi. Yoldaşın anısını mücadelemizde yaşatacağımızın sözünü verdikten sonra ailesinin evine de bir ziyaret gerçekleştirdik.

Çalışmalarımızın 2. günü verimli bir şekilde sonlandırıldı.

(Festival Basın Yayın Komisyonu)

"Halkın Sanatçısı Halkın Savışçısıdır" sözü aslında tamda yıllarını devrimci sanata vermiş ve hemen hemen her direnişte, ezilenlerin umudunu yükselttiği her grev ve eylemde yerini alan **İlkay Akkaya** ve onun gibi devrimci sanatçılar için söylenmiştir. Bizler de Özgür Gelecek gazetesi olarak Akkaya ile yeni çıkan "Hayat" adlı albümü hakkında

Dilde sermaye; bir ah kaldı

sohbet etmek istedik.

İlk olarak "Hayat" albümünün diğer albümleri arasındaki yerini sorduk. Akkaya: "Önceki albümlere göre daha coşkulu bir albüm. Biçimsel olarak da yeni şeyler kattık. Benim solo albümlerimi göz önüne aldığımızda bir sentez niteliğinde" dedi.

Daha sonra neden Hayat ismini koyduğunu sorduk. Akkaya: "Bütün albümlerde aslında önce şarkılar ortaya çıkıyor ve nasıl bir ruh var burada diye düşünüyorum.

Şarkılara baktığımızda, yaşadığımız bütün koşulları kapsıyor, bunu hissettim. Bu yüzden en uygun ismin

"Hayat" olduğunu düşündüm" şeklinde konuştu.

Devrimcileri, halkın acılarını anlatan tüm şarkıların-türkülerin bir hikâyesi vardır. Akkaya'ya "Hayat"taki şarkıların hikâyesini sorduk. "En fazla etkilendiğiniz, söylerken olayı yaşadığınız şarkı hangisi ve bize hikâyesinden bahsedebilir misiniz?" dedik, Akkaya: "Tümü için öyle aslında ama 'Ceviz Ağacı'nın öyküsü beni çok etkiledi. Dağda öldürülen bir genç var ve aynı anda evlerinin önünde ki ceviz ağacı kesiliyor. Abisi bu olay üzerine bu sözleri yazıyor. Bu olay beni çok etkiledi ve söylerken bu acıyı hissederek okuyorum. Ama şarkıyı bu olayı örtülü olarak anlatıyor" şeklinde yanıt verdi.

"Hayat" albümünü kime atfen ya da neye atfen çıktı sorusunu yönelttiğimizde, sanatçı bize: "Aslında bu albüm yaşamın kendisine atfen çıktı. Çünkü yaşamın içinde olan her şeyden biraz bu albümün içinde var"

dedi.

Albümü dinlediğimizde daha çok "anne" temalı müzikler dikkat çekiyordu. İçinden geçtiğimiz süreç göz önüne alındığında, acaba bu durumun özel bir nedeni var mı diye sorduk. "Uçurum Anneleri şarkısı benim şiiir olarak da çok sevdiğim bir şarkı. Şarkının bir yerinde 'sorsak onlara nasıl acıtır dikeninizi' sözü bütün anneleri kapsıyor aslında. Gezi anneleri, Cumartesi Anneleri hepsine tanışız biz. Bütün bu politik yanı bir kenara koyduğumuz zaman bile annelik kavramını düşündüğümüzde (kadını annelik üzerinden tarif etmek için söylemiyorum) yaşadığımız ülkedeki annelerin çok büyük zorlukları göğüsleyerek çocuk yetiştirdiğini biliyoruz. İstemediği bir evliliği, şiddet gördüğü bir evliliği sadece çocukları için sürdürdüğünü ve ülkemizde bunu yaşayan kadınların milyonlarca olduğunu hepimiz biliyoruz. Sevgi ile büyütebilmek için birçok zorluğa katlandığını biliyoruz. Sadece bu bile anneliğin nasıl bir uçurum olduğunu gösteriyor bize" diyerek bitirdi sözlerini Akkaya.

Halk Pirsûs şehitleri için ayakta

İstanbul

* **Taksim:** Tünel'de biraraya gelen binlerce kişi "Katil İŞİD, işbirlikçi AKP" ve "Şehit namırım" sloganları attı. Öfkenin sel olduğu eyleme HDP milletvekillerinin yanı sıra **Partizan, ESP, SGDF, YDG, DHF** gibi devrimci ve demokratik örgütler de destek verdi. Kitle Galatasaray Meydanı'na geldiğinde saygı duruşu gerçekleştirildi. Ardından oturma eylemine geçildi. Okunan basın açıklamasının ardından bir süre bekleyen kitleye polis biber gazı, TOMA ve plastik mermilerle saldırdı.

* **Kadıköy:** HDK/HDP Gençlik Meclisi'nin çağrısıyla Boğa Heykeli'nde biraraya gelen gençlik örgütleri katliamı protesto etti. **SGDF, SDP, Partizan, Öğrenci Kolektifleri** ve YDG'nin de aralarında olduğu örgütler, şehitleri sahiplendiler. HDP Beşiktaş İlçe Örgütü, üzerinde **Büşra Mete** ve **Hatice Ezgi**'nin fotoğraflarının olduğu pankart ile Boğa Heykeli'ne geldi. Burada sloganlar eşliğinde bekleyiş sürerken, polis "yolun kapatıldığı" gerekçesiyle gençlere gaz bombası ve tazyikli su ile saldırdı. Bahariye Caddesi'ne çekilen gençler, polis saldırısına şişe ve havai fişeklerle karşılık verdi.

* **Beşiktaş:** Kartal Heykeli önünde biraraya gelen HDP ve HDK'liler, "Beraber savunduk, beraber inşa edeceğiz. Kobanê'den Beşiktaş'a" dedi. HDP İlçe Binası'ndan Kartal Heykeli'ne yürüyen kitle, katliamda yaşamını yitirenlerin fotoğraflarını taşıdı.

* **Kartal:** HDK'nin çağrısıyla Ahmet Şimşek Koleji önünde toplanan yüzlerce kişi Kartal Heykel Meydanı'na yürüdü. Eyleme HDP, **Partizan, YDK, YDG, DDSB, ESP, SDP** gibi birçok devrimci ve demokratik kitle örgütü ve de sendika destek verdi. Meydana gelindiğinde burada HDP adına bir basın açıklaması okundu.

* **1 Mayıs:** Akşam saatlerinde Pir Sultan Abdal Kültür Derneği'nin çağrısıyla bir araya kurumlar Karakol Durağı'nda bir yürüyüş gerçekleştirdi. Yüzlerce kişinin bir araya geldiği eyleme Partizan, YDG, SGDF ve ESP gibi kurumlar katıldı.

* Partizan'ın da bileşeni olduğu Barış Bloğu'nun yürüyüşünün İstanbul Valiliği tarafından yasaklanmasının ardından 26 Temmuz günü Aksaray Meydanı'nda basın açıklaması gerçekleştirildi. Yoğun polis ablukasında gerçekleştirilen yürüyüşe HDP Eş Genel Başkanı Figen Yüksekdağ ile çok sayıda HDP milletvekili, birçok siyasi parti temsilcisi, devrimci, demokrat kurum ve yüzlerce kişi katıldı.

Aksaray Meydanı'nda biraraya gelen kitle ellerinde "Aşiti", "Barış" dövizleriyle Pirsus'ta katledilen 32 devrimcinin resimlerinin bulunduğu pankartı açtı. Açıklamayı kitle adına Nuray Sancar okudu. Açıklama atılan sloganlar eşliğinde sona ererken kitle Aksaray'ın ara sokaklarında bir süre

daha öfkeli sloganları ile eylemi sürdürdü. Sivil polis ve faşistlerin yer yer provokasyon yaratmaya çalıştığı eyleme öfke hakimdi.

Militanlardan eylem

Yapılan yürüyüşün ardından uzun namlulu silahlarla toplanan **MLKP, TKP/ML TMLGB** ve **YDG-H** militanları Suruç'un intikamını alacaklarını bildirdi. Polis saldırısıyla karşılaşan militanlar yaklaşık üç saat kadar direniş sergiledi. Sık sık Suruç'un katillerinin halkın adaletinden kaçamayacağı vurgulayan militanlar polis saldırısına molotof ve havai fişekle karşılık verdi.

* **Avclar:** Havuzda toplanarak sessiz oturma eylemi yapıldı. 2 saate yakın eylem yapan kitle, katliamın sorumluların cezalandırılması için mücadele edeceklerini belirtti.

* **Esenyurt:** HDP ve Esenyurt Dayanışması'nın çağrısıyla meydana bir araya gelen halk, katliamı kınayan sloganlar atarak oturma eylemi gerçekleştirildi. Eyleme **Partizan, DHF, ESP, SGDF** gibi birçok demokratik kitle örgütü destek verdi. Açıklamaların ardından gençler, AKP ilçe binasına girmek istedi ancak burada polis saldırdı.

* **Sargazi:** Sarıgazi halkının çağrısıyla Vatan İlköğretim Okulu önünde bir araya gelen yüzlerce kişi Demokrasi Caddesi'ne yürüdü. En önde "SGDF yalnız değildir" pankartı açılan yürüyüşe Partizan, YDG, YDK ve DHF gibi kurumlar katıldı.

Ankara

ESP Ankara il örgütlülüğü önünden AKP il binası önüne bir yürüyüş gerçekleştirildi. Yüzlerce kişinin katıldığı yürüyüşe **Partizan, YDG, YDK, ESP, DHF** gibi örgütler de kitlesel katılım sağladı.

İzmir

* Alsancak Kıbrıs Şehitleri Caddesi'nde ESP ve SGD tarafından açılan taziye çadırının önüne katliamda yaşamını yitirenlerin resimleriyle beraber karanfiller bırakıldı.

Taziye çadırının kurulmasıyla beraber çok sayıda polis çadırını kaldırılması için müdahalede bulunmaya başladı. Ancak kitlenin net tavır karşısında polis çevrede bir abluka oluşturmakla yetinmek zorunda kaldı. Saygı duruşunun ardından şehitlerin ismi tek tek sayılarak "yaşiyor" diye haykırıldı.

* İkinci bir eylemde yine Sevinç Pastanesi önünde toplanarak yapıldı. Eyleme Partizan, DİSK, KESK, HDP, YDG, SDP ve Kaldıraç gibi kurumlar katıldı. Saygı duruşunun ardından ESP ve SGDF adına bir basın açıklaması

okundu. Basın açıklamasından sonra kitle Basmane'deki AKP İl binasına yürümek isterken polis yola barikat kurdu. Yapılan görüşmelerin ardından kitle Kıbrıs Şehitleri Caddesi boyunca yürüyüşe geçerek oradan Gündoğdu'ya çıktı. Gündoğdu'dan Kordon boyunca Cumhuriyet Meydanı'na doğru yürüyen kitlenin önü yine çok sayıda sivil polis, çevik kuvvet ve TOMA tarafından kapatıldı.

Elazığ

Hozat Garajı önünde, yüzlerce kişi bir araya geldi. Yürümeye başlayan kitlenin önü polis tarafından kesildi. Kitle burada "Devrimcilere değil İŞİD çetelerine barikat" sloganı attı. Barikatu aşamayan kitle oturma eylemine geçerek sloganlar eşliğinde bir süre protesto eylemini sürdürdü.

Eskişehir

ESP ve HDP'nin çağrısıyla toplanan içerisinde **YDG** ve **YDK**'nin de bulunduğu kurumlar Hamamyolu'nda toplanarak Espark'a yürüdü. Yürüyüş sonrasında Suruç'ta şehit düşen Eskişehir Anarşi İniyatifi'nden **Alper Sapan** anıldı ve Mayıs ayında vicdanı reddini açıklayan Alper Sapan'ın yapmış olduğu konuşması Anarşi İniyatifi'nden arkadaşları tarafından kitleye okundu.

Çorum

Eğitim-Sen önünden toplanan emek ve demokrasi güçleri "**Suruç'ta yapılan katliamı lanetliyoruz**" yazılı pankart açarak yürüyüşe geçti. Kitle, Çan Saat önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Eyleme **Partizan** da katıldı.

Dersim

* Turistik Otel önünde biraraya gelen yüzlerce kişi Ovacık Belediye binası

önüne bir yürüyüş gerçekleştirdi. Eyleme HDP, **Partizan, YDG, DHF** de destek verdi. Belediye önüne gelindiğinde şehitler şahsında saygı duruşunda bulunuldu.

* 25 Temmuz günü Merkez'de bir yürüyüş ile devletin saldırıları protesto edildi. Sanat Sokağı'nda biraraya gelen yüzlerce insan Seyit Rıza Meydanı'na yürüdü. Dersim Halk Meclisi imzalı pankartın arkasında yürüyen kitle devletin savaş hazırlığında olduğunu belirten açıklamalar yaptı.

Samsun

ESP'nin çağrısıyla biraraya gelen kitle basın açıklamasında "**Suruç'ta yaşanan devlet destekli katliam saldırısının hesabını soracağız**" pankartı açarak sloganlar attı. Eyleme Partizan ve HDP de destek verdi. Açıklama oturma eylemi ve sloganlar eşliğinde son buldu.

Bursa

HDP ve Bursa Savaş Karşıtı Platform'un çağrısıyla **Partizan** ve **YDG**'nin de aralarında olduğu onlarca kurum Fomara Meydanı'nda toplandı. Ve katliamı lanetledi. Bursa Savaş Karşıtı platform adına konuşan **Umut Beyaz** saldırıyı kınadı. Konuşmaların ardından HDP İl Binası'na doğru yürüyüşe geçildi. Başından bu yana polis ve sivil faşistler tarafından yapılan provokasyon girişimi yürüyüşte de sürerken, bir faşistin hakaretler yağdırmasının ardından kısa süreli gerginlik yaşandı. Faşist saldırgan Fomara Emniyet Müdürlüğü'ne, kaçarken emniyet binasından çıkan sivil polis ve faşistler cop ve sopalarla kitleye saldırdı.

Saldırı sırasında 4 kişi gözaltına alındı. Kitle ise gözaltına alınan arkadaşların serbest bırakılması için oturma eylemine geçti. Fevzi Çakmak Caddesi'ndeki oturma eylemi iki saat boyunca devam etti. Gözaltıların serbest bırakılacağına netleşmesi üzerine oturma eylemi sonlandırıldı.

Nevşehir

Cumhuriyet Meydanı'nda toplanan aralarından Partizan'ın da bulunduğu kurumlar katliamı protesto etti. Eylemde yapılan açıklamada AKP-İŞİD ortaklığına değinildi.

Pîrsûslular SGDF flamalarıyla şehitlerini uğurladı

Pîrsûs: Pîrsûslu olan iki şehit **Kasım Deprem** ve **Osman Çiçek**'in cenazesi 21 Temmuz günü "intikam" sloganlarıyla defnedildi. Amara Kültür Merkezi'nde toplanan halk, cenazelerin bulunduğu Suruç Devlet Hastanesi'ne yürüyüş yaparak cenazeleri aldı.

Saldırının olduğu yere asılan SGDF flamalarını alan kitle mezarlığa yürüdü. Yürüyüş boyunca slogan sesleri bir an olsun kesilmedi. "**Rojava, bu meydan kanlı meydan**" gibi marşlar da okundu.

Mezarlığa getirilen Deprem ve Çiçek'in cenazeleri ağıt, marş ve sloganlar eşliğinde toprağa verildi. Saygı duruşunun ardından "**Çerxa Şoreşê**" marşı okundu. HDP Colemêrg (Hakkari) Milletvekili **Selma İrmak** konuşma gerçekleştirdi.

Selahattin Demirtaş ve HDP'li vekiller Pîrsûs'taydı Cenaze merasimi sonrası Amara Kültür Merkezi'nde HDP Eş Genel Başkanı **Selahattin Demirtaş** açıklamalarla bulundu. Demirtaş, R. T. Erdoğan'ın Suudi Arabistan Kralı öldüğünde yurtdışı gezisini iptal ederek cenazeye gitmesini ancak ülkesindeki 31 gencin katledilmesinde yanbaşımızdaki Kıbrıs'ta olmasına rağmen programını iptal etmediğini söyledi.

Demirtaş, zulmün baskının var olduğunu ancak direnişin, umudun da var olduğunu belirterek; Kobanê'ye omuz veren SGDF'li-lerin bu umudun simgesi olduğunu vurguladı. Demirtaş, halka kendi savunma mekanizmalarını örgütlemesi ve örgütlü davranması noktasında çağrısını yineledi.

Onlar, halkların yüreğine defnedildi

Antakya-Samandağ

Suruç'ta ölümsüzleşen **Okan Piriç** ailesi ve yoldaşları tarafından ölümsüzlüğe uğurlandı. Piriç, Arap Alevi inancına göre buhur ve Arapça ağıtlarla uğurlanırken anne Nuray Piriç, "**Şehidimizi son defa alkışlayın**" çağrısını yaptı.

Törende "**Suruç şehitleri ölümsüzdür. AKP-DAİŞ çeteleri kaybedecek**" yazılı pankart ile üzerinde Arapça "**Şehid mâ bimût/Şehitlerimiz ölümsüzdür**" sloganı ile Piriç'in fotoğrafının olduğu dövizler açıldı. Mezarlık girişinde cenaze arabasından alınan Piriç'in tabutunu omuzlayan binlerce kişi, "**Şehid ma bimud**" ve "**Okan'ın hesabı sorulacak**" sloganlarını attı. Cenazenin defnedilmesinin ardından HDP PM üyesi **Beycan Taşkıran** açıklama yaptı.

Nazlı'yı kadınlar omuzlarında uğurladı

Nazlı Akyürek ve Veysel Özdemir'in cenazeleri amed'de son yolculuğuna uğurlandı. Urfa karayolu üzerindeki Piriçlik mevkiinde yaklaşık 300 araçla karşılanan cenazeler, konvoy halinde şehir merkezine getirildi. Amed'e getirilen **Mühacit Erol, Serhat Devrim ve Mert Ali Barutçu** Muş'a, **Süleyman Aksu** Hakkari Yüksekova'ya, **Yunus Emre Şen**'in cenazesi ise Wan'a gönderildi. Colemêrg'in Yüksekova ilçesine gönderilen **Süleyman Aksu**'nun cenazesi önce Yeniköy Mezarlığı'na getirilirken, buradan cenaze nakil aracıyla memleketine gönderildi.

Beş cenazenin memleketlerine uğurlanmasının ardından 21 yaşındaki **Veysel Özdemir** ile 22 yaşındaki Kocaeli Üniversitesi Hukuk Fakültesi mezunu **Nazlı Akyürek**'in cenazeleri Amed'de yaklaşık 20 bin kişinin katıldığı törenle toprağa verildi. Özdemir'in tabutunu erkekler, Akyürek'in tabutunu ise siyah giymiş kadınlar taşıdı. Özdemir'in cenazesi "**Kahrolsun İŞİD**" sloganı ile Yeniköy Mezarlığı'nda defnedilirken, Akyürek ise 450 Evler semtindeki mezarlıkta toprağa verildi.

Cenaze polis zoruyla kaçırıldı

Nuray Koçak ve Aydan Ezgi Şalçı'nın cenazeleri ise polis baskısı altındaki aileler tarafından kaçırıldı. Şalçı'nın cenazesi

Ordu'nun Mesudiye ilçesinde toprağa verilirken, Koçak'ın cenazesini Bursa'nın Mudanya ilçesine götürüldü.

İstanbul

Bahar Nazegül Boyraz ölümsüzlüğe uğurlandı

Suruç'ta ölümsüzleşen ve Gülsuyu'nun Bahar Anası olarak bilinen Bahar Nazegül Boyraz Gülsuyu'nda yoldaşları tarafından ölümsüzlüğe uğurlandı. Saat 12.00'de Gülsuyu Cemevi'nde bir araya gelen kitle burada "**Bahar yoldaş ölümsüzdür**", "**Katil devlet hesap verecek**" vb. sloganlar attı.

Öte yandan Gülsuyu ESP önünde Cemevi'ne doğru yürüyüşe geçen kitle, yol boyunca mahalle halkını şehidine sahip çıkmaya çağırdı. Boyraz'ın cenazesi önce ailesinin evine ardından da Gülsuyu Mezarlığı'na getirilerek burada defnedildi.

İki yoldaş yan yana defnedildi

Hatice Ezgi Sadet ve Polen Ünlü kavga ve intikam sloganları ile ölümsüzlüğe uğurlandı. Sadet'in cenazesi Ümraniye'de bulunan İhlamurkuyu Cemevi'nde gerçekleştirilen törenle son yolculuğuna uğurlandı. Cenaze törenine Partizan, YDG vb. birçok kurum katıldı. Kadınların omuzlarında taşınan Sadet, Çırçır Mezarlığı'na götürüldü.

Polen Ünlü'nün cenazesi ise Ensar Camisi'nde düzenlenen törenin ardından yine Çırçır Mezarlığı'nda son yolculuğuna uğurlandı. Burada şehitlerin fotoğraflarını taşıyan binlerce kişi "**Jin jî-yan azadî**" sloganı eşliğinde iki yoldaş yan yana defnetti.

Ece son yolculuğuna uğurlandı

Yaşamını yitiren SGDF ve HDK Kadıköy Gençlik Meclisi üyesi Ece Dinç, kitlesel bir törenle son yolculuğuna uğurlandı. Kitle Haydarpaşa Numune Hastanesi'nin arka tarafından toplanarak, kortej oluşturdu ve Halitağa Caddesi üzerinde bulunan HDP binasında da bir yürüyüş gerçekleştirildi. Yürüyüş sonunda Şakirin Camisi'nde tören düzenlendi. Cenaze töreninin ardından kitle, Karacaahmet Mezarlığı içinde Dinç'in defnedileceği yere yürüdü.

Gazi halkı şehitlerini son yolculuğuna uğurladı

Saldırıda ölümsüzleşen ESP üyesi **Cemil Yıldız**, HDP Maltepe İlçe Eş Başkanı **Duygu Tuna** ve şehit babası **İsmet Şeker**'in cenazeleri 22 Temmuz'da Gazi Mahallesi'nde binlerce insanın katılımıyla son yolculuklarına uğurlandı.

Devletin tüm engel ve tacizlerine rağmen Gazi halkı şehitlerini sahiplenmek için sokağa akın etti. Sabah saatlerinde ESP ile iki eve baskın düzenleyerek gözdağı veren dev-

let, öğle saatlerinde cadde üzerinde bayrak asan ESP'li gençlere plastik mermi ile saldırdı. Buna rağmen sabah saatlerinden itibaren onbinlerce insan, Gazi Cemevi önüne akın etti. Halk, önce cemevinden kızıl bayraklarla süslenen İsmetpaşa Caddesi boyunca toplanma yeri olarak belirlenen Eski Karakol durağına kadar yürüdü.

Gazi Mahallesi esnafı cenaze dolayısıyla kepenk kapatıp siyah kurdele takarken, caddeler ve ara sokaklar insanlarla doldu taşıdı. Üç şehidin cenazesi omuzlarda devrim sözleri ve intikam yeminleri ile uğurlandı. Duygu Tuna'nın cenazesini ise kadınlar omuzlarında taşıdılar. Kitle alkışlar, zılgıtlarla yürüyüşünü sürdürürken, **MLKP** milisleri Gazi Mezarlığı girişinde kitleyi karşıladı. "**Hesabınızı sormak boynumuzun borcudur**" yazılı pankart açan milisler burada Suruç şehitlerinin cenazelerini omuzlarına aldı. Mezar başında konuşma yapan MLKP milisleri, katliamın hesabını soracaklarını belirttiler. Burada saygı duruşu yapıldı, ardından şehitler sloganlarla defnedildi.

Dersim

Dersim Çağdaş'ı uğurladı

Dersim Cemevi'nde toplanan binlerce kişinin katliama tepkisi büyüktü. Çağdaş Aydın'ın dayısı burada yaptığı konuşmada "**Bunun hesabını elbet soracağız**" dedi. Ardından kitle Aydın'ı omuzlar üstünde alkış, zılgıt ve sloganlar eşliğinde taşıdı. **Dersim Halk Meclisi**'nin açtığı şehitlerin resimlerinin olduğu pankartın arkasında yürüyüşe başlandı.

Seyit Rıza Meydanı'nda kısa bir anma gerçekleştirildi. Anmada ESP temsilcisi katliama ilişkin bir konuşma yaptı. Burada Aydın'ın babası da bir konuşma yaptı ve "**Patlama sırasında ben de Çağdaş'ın yanındaydım. Ama Çağdaş beni solladı, onu kıskanıyorum. Şimdi onun yerinde ben olmalıydım. Kavga sürüyorsa kavgada biz olacağız**" dedi. Ardından konvoyla Ovacık'a gidildi. İlçe merkezinde yapılan anma sonrasında Çaxberî Köyü'ne defin işlemi yapılmak üzere gelindi. Mezar başında gerçekleştirilen anmada MLKP militanları bir açıklama yaptı.

Mezar başında SGDF'li **Özgür Kiraz** bir konuşma yaptı. Suruç'taki patlama sırasında orada olan Kiraz "**Sağ olmak hiç bu kadar zor olmamıştı. İyi değiliz, iyi olmayacağız, hesap sorulana kadar bu ağırlığı taşıyacağız**" dedi.

Trabzon

Çapoğlu halkının yüreğine defnedildi

Devrimci Trabzonspor taraftarı Koray Çapoğlu'nun cenazesi Of'ta toprağa verildi. Antep'te gerçekleştirilen işlemlerin ardından Çapoğlu'nun cenazesi Of Devlet Hastanesi morguna götürüldü. Polis ve jandarma baskısı altındaki ailenin, Çapoğlu'nun cenazesini sabah çok erken saatlerde Of'un Yanıktaş köyünde toprağa verdiği bildirildi.

“İç güvenlik operasyonları sökmeyecek!”

H. Merkezi: Önce 31 devrimciyi katleden ardından DAİŞ’i bahane ederek devrimcileri evlerinde infaz eden devletin saldırıları devam ediyor. Bağcılar’da Halk Cephesi üyesi **Günay Özarslan**’ı evinde infaz eden TC, DAİŞ çetelerini ise karakollarında misafir etti. DAİŞ bahaneli faaliyete geçirilen ve esas olarak devrimci, demokrat ve yurtseverleri hedef alan operasyonların, halk üzerinde nasıl bir teröre dönüştüğü ve dönüşeceği daha net görülür oldu.

Erdoğan’ın “Operasyonlar devam edecek” açıklamasından sonra saldırıların devam etmesinin beklendiği anlarda gazetemiz yayına hazırlanırken bize yansayanlar şu şekildeydi:

Adana

Yüreğir ve Seyhan ilçelerinde polis, helikopter desteği ile çok sayıda eve baskın düzenledi. Baskınlarda kapılar kırılarak evler alt üst edilirken, 14 kişi gözaltına alındı. Aramaların ardından 6’sı çocuk toplam 54 kişi gözaltına alındı. 24 Temmuz günü ise 9 kişi gözaltına alındı.

Ağrı (Ağrı)

Polis baskınlarının hedefinde Kürt siyasetçileri vardı. Ağrı merkezde sabah saat 04.00 sıralarında özel hareket polisleri, bazı evlere baskınlar düzenledi; 16 kişi gözaltına alındı. Baskın yapılan evlerin arasında HDP, DBP ve belediye meclis üyelerinin evleri de bulunuyor.

Ankara

* Gözaltı ve tutuklama kapsamında Eğitim-Sen Genel Merkezi de basıldı.

Ayrıca Eğitim-Sen Genel Merkezi’nde bulunan Konuk Evi’nde kalan ve Ankara’da tedavi gören Kobanêliler, sabah saatlerinde polis tarafından gözaltına alındı.

* Halk Cephesi üyesi Özarslan’ın katledilmesini protesto etmek için gerçekleştirilen açıklamaya da saldıran polis aralarında YDG okuru Taner Özer’in de bulunduğu çok sayıda kişiyi gözaltına aldı. Gazetemiz yayına hazırlanırken Özer’in de aralarında bulunduğu 7 kişinin tutuklanma talebiyle mahkeme sevk edildiği belirtildi.

Wan

Birçok mahallede polis eş zamanlı baskın düzenledi. 48 noktaya düzenlenen ev baskınlarında aralarında HDP ve DBP’li yöneticilerinin de bulunduğu onlarca kişi gözaltına alındı.

İzmir

Menemen’de, sabah saatlerinde polis çok sayıda eve baskın düzenledi. Yapılan baskınlarda ilk belirlemelere göre 22 kişi gözaltına alındı.

Semsür (Adıyaman)

Sabah saatlerinde Adıyaman’da da yapılan ev baskınlarında aralarında HDP il yöneticilerinin de bulunduğu 16 kişi gözaltına alındı.

Riha (Urfa)

Merkezde bulunan bazı adreslere sabah saatlerinde baskın düzenlendiği öğrenildi. DAİŞ ile işbirliği olan iki polisin HPG tarafından cezalandırılmasının ardından Ceylanpınar, Suroç ve Viranşehir ilçelerinde de birçok eve baskın düzenlendi. Operasyonda 50’yi

aşkın kişi gözaltına alındı. 25 Temmuz günü de devam eden ev baskınlarında en az 10 adresin basıldığı öğrenildi.

Dersim

Dersim’de sabah saatlerinde İl Emniyet Müdürlüğü polislerince Gazik, Esentepe ve Moğultay mahallelerinde ev baskını düzenlendi. Baskın sonucunda 5 kişi gözaltına alındı.

İstanbul

Operasyon kapsamında yüzü aşkın kişinin gözaltına alındığı İstanbul’da 24 ve 25 Temmuz günü sabah saatlerinde ev baskınları gerçekleştirildi. İl dışından getirilen polislerle düzenlenen baskınlarda 28 ilçede çok sayıda ev talan edildi ve yüzü aşkın kişi gözaltına alındı.

Bursa

24 Temmuz günü 12 kişiyi gözaltına alan polis 25 Temmuz sabahı yap-

tığı ev baskınlarında da aralarında HDK Genel Meclis üyesi Muhittin Kaya, YAKAY/DER temsilcisi Halit Bozbey’in de bulunduğu çok sayıda kişiyi gözaltına aldı.

Erzincan

Erzincan’da düzenlenen baskınlarda Erzincan Pir Sultan Abdal Dernek yöneticisinin evi de basıldı. İlde gerçekleşen operasyonlarda YDG okurları Enver Gülek, Cevdet Kaya, Eren Gökdemir ile Partizan okurları Hasan Şahin ile Ferhat Çam da gözaltına alındı.

Kocaeli-Gebze

26 Temmuz günü de süren operasyonlar kapsamında Gebze’nin Çayırova mahallesine baskın düzenlendi. Aralarında YDG okuru Ahmet Baştuğ’un da bulunduğu onlarca kişi gözaltına alındı.

Devrimciler infaz ediliyor!

H. Merkezi: Suroç’ta 31 devrimciyi katleden devlet, DAİŞ ve türevindeki cihatçıları bahane ederek 24 Temmuz sabahı 16 ilde binlerce polisin katılımı ile operasyon gerçekleştirdi. Suroç’ta devrimcileri katleden DAİŞ türevlerine de operasyon yapıldığını iddia eden TC devleti başlattığı operasyon kapsamında bir devrimciyi de infaz etti.

YDG-H, DHKP-C ve İŞİD’e yapıldığı iddia edilen operasyonların esas olarak devrimcilere, demokratlara, yurtseverlere; yani ülkenin tüm muhalif kesimlerine dönük yapıldığı hem yapılan operasyonlardan hem de İŞİD üyesi gerekçesi ile gözaltına alınanların sayısından ve almış biçimlerinden anlaşılıyor. (ki gazetemiz yayına hazırlanırken gözaltına alınanların sayısı 600’e dayanmıştı ve aralarında “İŞİD’e operasyon kapsamında alınanların sayısı 20’yi bile bulmamıştı.)

Günay Özarslan infaz edildi

Gerçekleştirilen operasyonlar kapsamında polis İstanbul Bağcılar’da Halk Cephesi üyesi **Günay Özarslan**’ı evinde infaz etti. Burjuva baskına sunulan ve havuz medyanın çeşitli yalanları ile “meşrulaştırılmak” istenen bu katliamda sık sık “canlı bombaydı”, “çatışma çıktı” “ateş etti” şeklinde iddialar ortaya atıldı. Konuya ilişkin açıklama yapan TAYAD “AKP iktidarı halka ve devrimcilere saldırmaya devam ediyor. Kana doymayan AKP katliamlarına her gün yenisini ekliyor. Suroç’ta katlettiği insanlarımızın cenazesini toprağa verdiğimiz günün ertesinde yeni katliamla uyandık. Bugün katledilen bu halkın onurlu evladı **Günay Özarslan**’dı. **Günay Özarslan** bir devrimcidir. Bugüne kadar defalarca tutuklanmış, faşizmin zulmünü yaşamıştır. Ama faşizmin

hiçbir zulmü O’nu devrimciliğinden vazgeçirememiştir” denildi.

Özarslan’ın cenazesine saldırı

Özarslan’ı evinde infaz eden kolluk güçleri Özarslan’ın cenazesini de engellemeye çalıştı. 25 Temmuz günü saat 16.00’da Özarslan’ı ölümsüzlüğe uğurlamak için Gazi Cemevi’nde toplanan kitle burada polisin saldırısı ile karşılaştı. Cemevine gaz bombası ve tazyikli su ile saldıran polis cenazeyi kaçırmak istedi. Bu saldırı karşısında kitle barikatlar kurarak cenazeye sahip çıktı. Polisin flamasız, slogansız bir şekilde cenazenin defnedilmesi yönündeki baskısı karşısında kitle kararlılıkla cenazeyi gerektiği şekilde kaldıracağını belirtti. Gün boyu devam eden direniş gazetemizin hazırlanış aşamasında da devam etti. Devam eden saldırılarda kitlenin üzerine özel hareket polisleri gerçek mermilerle saldırdı.

özgür gelecek

Pêseroja Azad

EM Ê BI ŞER Ê PEVÇÛN WAN PIRÊN ENTERNASYONAL KU HÛN HEWL DIDIN HILWEŞÎNIN AVA BIKIN!

Elimize e-posta yoluyla ulaşan bir habere göre Türkiye Komünist Partisi/Marksist Leninist (TKP/ML) Türkiye İşçi Köylü Kurtuluş Ordusu (TİKKO) yaptığı açıklama ile Pirsûs'ta yaşanan katliamı kınadı. Açıklamanın tamamını güncelliğinden kaynaklı paylaşıyoruz:

Li Rojhilata Navîn carna bi kêran, carna bi top û tankan, carna bi balafiran, carna jî bi bombeyên bênavûnîşan qetlkirina bindestan a bi destê kujer û hovan û parastvanên wan ên bi kravat bûye karekî normal. Li Rojhilata Navîn niha şerekî deverî pêk tê ku di vî şerî de gelek qetlîamên girseyî yên ku navê wan ne konvensiyonel e pêk hatiye. Di van serdeman de zilm, xirabî, xwînwarî gelek zêde dibin.

Tenê ji ber cihêtiya mezhebî, netewî, olî, nixrên siyasî û nasnameya cinsî, mirovên ku rasterast ne pêkhatiya vî şerî ne tîn kuştin, dibin armanca gule û mayin û bombeyan. Di jminatî dixin nav netew, mezheb û olên ku hezaran sal in bi hev re dijîn û bi vî awayî xwîn dirijînin. Her roj bi rêbazên şerê derûnî û qetlîamên xwînwarî derfetên bi hev re jiyanê têk dibin. Bi armanca bidestxistina bazarê, çavçilûsiya bidestxistina qazancê enerjî û neft li hember can û xwîna mirovan tê guherandin. Mîna ku li Kobaniyê bû, ji ber tirs ku cîranê wî yê ereb dê wî bikuje kurd tê tirsandin. An jî li Lazkiyeyê elewiyek bi tirs ku dê suniyek wî bikuje tê tirsandin, suniyek li Hama an jî Feluceyê bi tirs ku dê bi bombeyên desthilatdariya şîa xeman dixwe. Emperyalîzm û hêzên paşverû yên deverê ji bo ku mirovan cihê û parçe bike û wan bike dijminên hev hewl didin. Di nav vî polîtîkayê de kozikên demokratîk û pêşverû yên ku bi awayekî sistematîk dij li vî polîtîkayê ne armancên êrişkirinê ne. Rojava îro bikera sereke ya vî kozika demokratîk û pêşverû ye. Ev kozika demokratîk û pêşverû jî armanca taybet e. Bi taybetî hêzên paşverû yên tekfîrkar û cîhadkar û Komara Tûrkiyê dixwaze vî kozikê têk bibe û egêk têkbirin pêkan nebe, bifetisîne. Ji bo vî yekê jî bi awayekî eşkere an jî dizî di nav îtîfaqê de ne. Êrişî destkeftên demokratîk û neteweyî yên kurdan, daxwaza pêkve jiyanê ya hemû netewe û baweriyên dikin. Ew kesên ku bi ruhekî enternasyonal û bi helwesteke demokratîk hevkarî bi Rojavayê re dikin dibin armanca van hêzên paşverû.

Dewleta Tirk êrişên xwe yên ser Rojavayê di demên dawî de zêdetir dike.

Tayyip Erdoğan ev yek bi awayekî eşkere wiha got: "Bedela wê çi dibe bila bibe, em ê tu car nehêlin li bakurê Suriyê û başûrê Tûrkiyê dewlet were avakirin." Piştî vî daxuyaniyê li Kobaniyê sedan kurd hatin qetlkirin. Planên dagirkirina Rojavayê li medyayê hate belavkirin. Êrişên mezîni û sistematîk ên leşkerî û amûrên şerê derûnî hatin bikaranîn. Saziyên şoreşger û demokratîk ên ku bi Rojava û kurdan re hevkarîyê dikin bûn armanca van êrişan. Operasyon, girtin û kompoyên navneteweyî hatin birêvebirin. Dehan şoreşger, demokrat û welatperwer ji

ber ku bi Rojavayê re hevkarî kirine, hatin girtin.

Lê belê roja 20'ê tîrmehê êrişeke nemerdane û xwînwarî li van êrişan hate zêdekirin. Êrişeke bombeyî li hember daxuyaniya çapemeniya Federasyonên Komeleyên Ciwanên Sosyalîst a ku di çarçoveya hevkarîya Rojavayê de di diruşma "Me bi hev re parast, em bi hev re ava dikin" a li Pirsûsê pêk hat. 32 ciwan, jin û mêr şehîd ketin. Bêguman destê DAÎŞ di nav vî karî de heyê. Lê belê divê mirov şik neke ku ev êriş bi alîkarî û derfetên çînen serdest ên tirkan û ji ber polîtîkayên wan pêk

hatiye. Failên vî qetlîamê demeke dirêj e li ser piyan e û dibêjin "Em li vir in". Ev qetlîam parçeyekî wê helwesta çînen serdest ên tirkan e

ku "bedela wê çi dibe bila bibe" bi rêk dixin li hember destkeftên Rojavayê.

Kuştina mirovên ciwan ên ku hewl didin bajarekî wêran ku ne qada şer e, ava bikin, mesajeke polîtîk e.

Dixwazin demara hevkarîyê ya bi Rojavayê re bibirin. Ev ruh bûye hedefa hêzên paşverû. Dixwazin vî hevkarîya bi vî kozika demokratîk, şoreşger û pêşverû ji nav bibin.

Em dibêjin ku hûn nikarin vî demarê bibirin, hûn nikarin bi kuştina me vî ruhê ji nav bibin.

Li hember gotinên we yên "Bedela wê çi dibe bila bibe" gotinên me yên "Bedela wê çi dibe bila bibe hene. Ew ciwanên ku we ji me qetand dê çavê me netirsîne, em ê ji nixrên xwe dûr nekevin. Hûn ê bi ser nekevin. Tenê hêrsa me, daxwaza tolvedana me, hişmendiya berpirsiyariya me û hevkarîya me ya bi Rojavayê re geştir bike. Xwînwxariya me dê ruhê me yê hevkarîyê têk nebe. Hûn ê meşeke hevkarîya enternasyonal a bi awayekî baş birêkxistî, bi hêz û qewî bibînin. Him jî "Bedela wê çi dibe bila bibe"...

Li Pirsûsê 32 ciwanên me yên dîlpola hatin kuştin. Em ê hesaba vî qetlîamê bipirsin. Qetlîama Pirsûsê nîşaneya rasteqîn a xewnerêşka çînen serdest ên tirkan e. Mezinkirina tirs wan peywira hemû bindest, mezlûm, şoreşger û demokratane e. Ev peywir, peywira partiya me ye. Qetlîama Pirsûsê egereke nû ye ji bo ku em hesabê ji hêzên paşverû bipirsin û berpirsiyariyên xwe bi cih bînin.

Em kujeran dizanin, nas dikin û nîşan didin. Em bang li gelê xwe dikin da ku dakevin kolanan, meydanan, derkevin çiyên û her cihê ku lê têkoşîn heye. Hêrsa me di lûleya çekan re bigihîje hedefa xwe. Em bang li gelê xwe dikin ku qetlîama Pirsûsê şermezar bikin, derkevin kolanan, hesabê ji dewleta tirk bixwaze û hevkarîyêke bi-hêztir bi Rojavayê re pêk bîne.